

KONKURS
„DYPLOM Z ARCHICADEM”

EDYCJA: 2020/2021

Prace nagrodzone

„Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie” – wszyscy znamy ten cytat pochodzący z aktu fundacyjnego Akademii Zamojskiej z roku 1600. Jest oczywiste, że tę myśl można bezpośrednio odnieść do architektury, ponieważ jakość i kształt naszego przyszłego otoczenia przestrzennego zależą będzie od obecnych studentów kierunków architektonicznych. Co roku z ogromnym zainteresowaniem czekam na prace nadsyłane do kolejnych edycji naszego Konkursu „DYPLOM Z ARCHICADEM”. Zapoznanie się z tymi pracami daje w pewnym sensie unikalną możliwość spojrzenia w przyszłość!

Katalog, który trzymają Państwo w rękach, jest prezentacją prac nagrodzonych w już 4 edycji Konkursu „DYPLOM Z ARCHICADEM”, wydarzenia cieszącego się coraz większą popularnością wśród studentów wydziałów architektury, urbanistyki, architektury wnętrz i architektury krajobrazu. Celem tego Konkursu jest wyłonienie najciekawszych projektów architektonicznych przygotowanych w ramach prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich z wykorzystaniem programu Archicad firmy GRAPHISOFT. Ideą naczelną jest promowanie młodych, uzdolnionych architektów korzystających z oprogramowania BIM oraz zachęcenie studentów do stosowania najnowszych zdobyczy technologii informatycznych.

Czwarta edycja Konkursu obejmuje prace dyplomowe obronione w roku akademickim 2020/2021. Prace oceniane były przez JURY w składzie: mgr inż. arch. Robert Konieczny (KWK Promes), mgr inż. arch. Szymon Wojciechowski (APA Wojciechowski), mgr inż. arch. Wojciech Gwizdak (2G Studio), mgr inż. arch. Witold Szymanik (WSC) oraz sekretarz organizacyjny mgr inż. arch. Rafał Ślęk (WSC). W ramach tego gremium powitaliśmy dwie nowe osoby – wybitnego architekta mgr inż. arch. Zbigniewa Maćkowa (Maćków Pracowania Projektowa) oraz mgr inż. arch. Iwonę Szymanik (WSC). Wybór okazał się niezwykle trudny, bowiem poziom prac był bardzo wysoki, a na Konkurs napłynęło niemal 300 prac!

Trwa kolejna, piąta, edycja Konkursu, do której zgłaszane mogą być prace obronione w roku 2021 (oraz na początku roku 2022 do dnia zakończenia przyjmowania zgłoszeń). Pula nagród wynosi ponad 70 000 złotych. W planach mamy wydanie następnego katalogu prezentującego nagrodzone prace. Zachęcamy do propagowania Konkursu wśród studentów. Mamy nadzieję, że udział w tym wydarzeniu ułatwi najlepszym absolwentom dobry start i osiągnięcie wymarzonej pozycji zawodowej.

Witold Szymanik

architekt

prezes zarządu WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.

I NAGRODA

w kategorii dyplomy magisterskie

Cezary Kępka

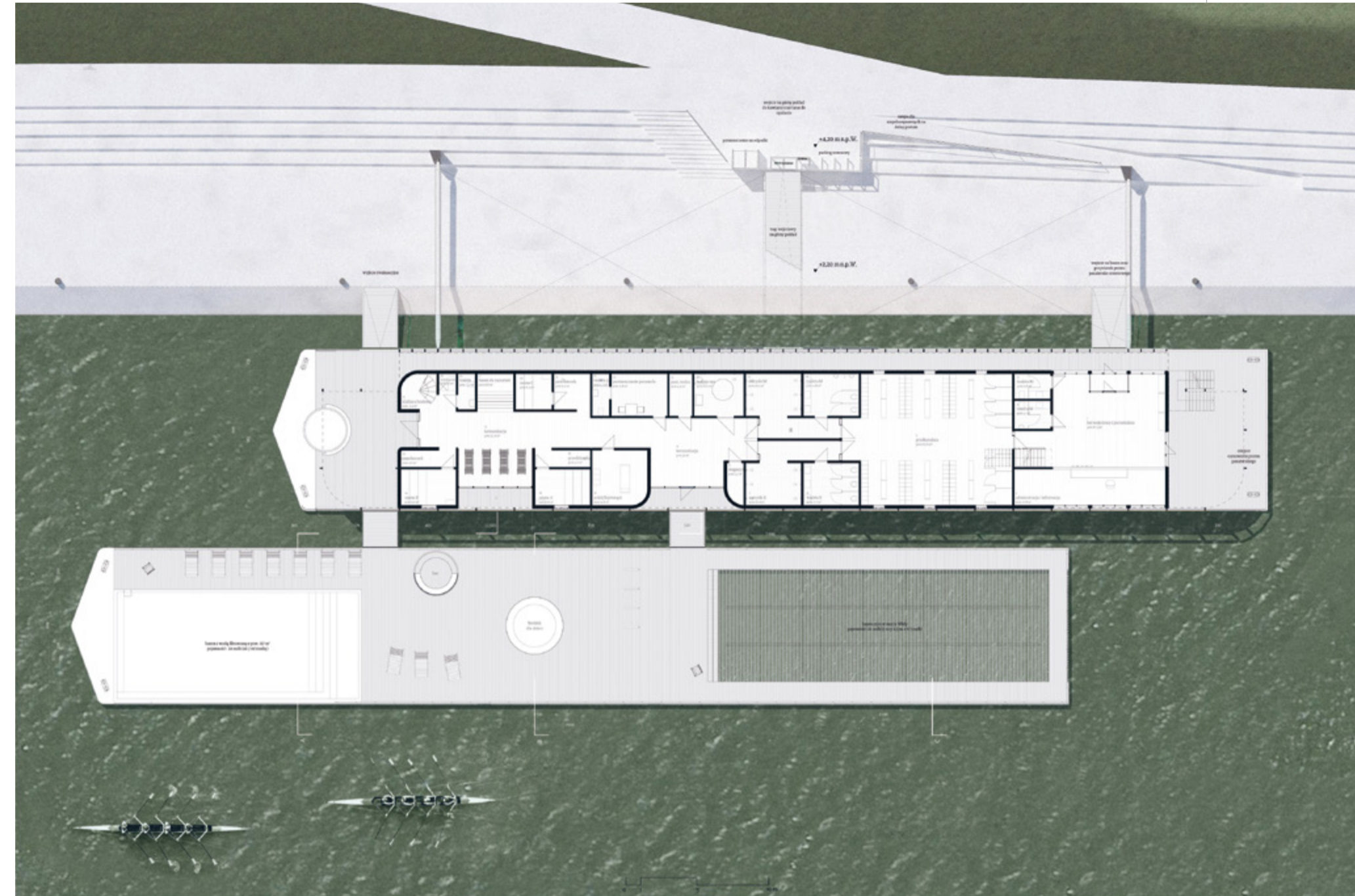
TEMAT: Potencjał architektury pływającej w zagospodarowaniu nadbrzeży w dużych miastach. Projekt pływalni rekreacyjnej z przystanią pasażerską na Wiśle w Warszawie.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
 PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. LUKASZ PIĄTEK

Przestrzeń publiczna miasta to nie tylko place, ulice i tereny zielone, ale również akwenty i tereny przylegające do nich nadbrzeży. Obszar zajmowany w Warszawie przez Wisłę – niegdyś odgrywającej rolę życiodajnej aorty i rekreacyjnego ośrodka życia miasta – nie spełnia dziś funkcji adekwatnej ani do skali i rangi stolicy, ani do warunków klimatycznych. W ślad za trwającymi rewitalizacjami miejskich bulwarów powinny iść w parze przedsięwzięcia pozwalające na bezpośredni kontakt człowieka z wodą – policzalnego w metrach sześciennych zasobu, stanowiącego wspólny dla całego ekosystemu element przestrzeni.

Umożliwienie powszechnego dostępu do rzeki na Cyplu Czerniakowskim jest zacznym powrotem miasta nie tylko nad Wisłę, lecz także w istocie do niej samej. Powstanie projektu pływającego basenu nie zniweluje problemów czystości czy stanu rzecznej infrastruktury, ale jego opracowanie jest wyrazem idei generującej starania o utrzymanie kontaktu z Wisłą – odwiecznym i nierozzerwalnie związanym z miastem elementem warszawskiego krajobrazu.

Projekt pozwala zapoznać się z historycznymi rozwiązaniami pływających basenów, kąpielisk czy łaźni, a w kolejnej części prezentuje szeroki wybór współczesnych przykładów tego typu rozwiązań. Te studia przypadków stanowią punkt wyjścia do propozycji projektowej basenu pływającego, usytuowanego w Warszawie, na wysokości Cypla Czerniakowskiego.

II NAGRODA

w kategorii dyplomy magisterskie

Dorota Ryzko

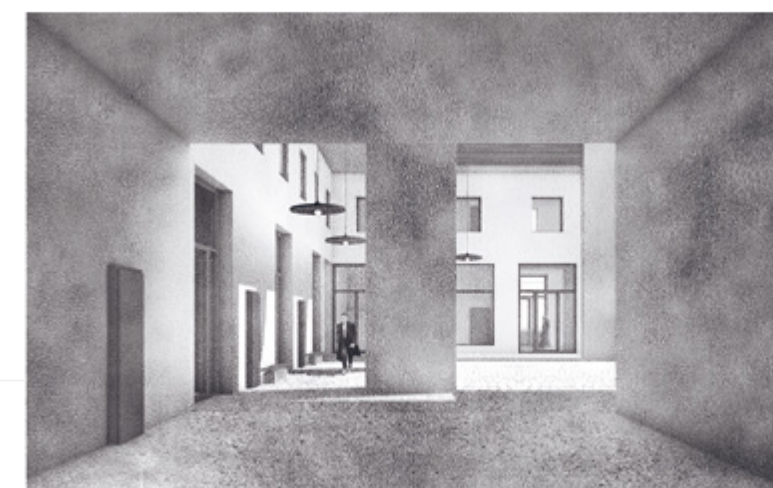
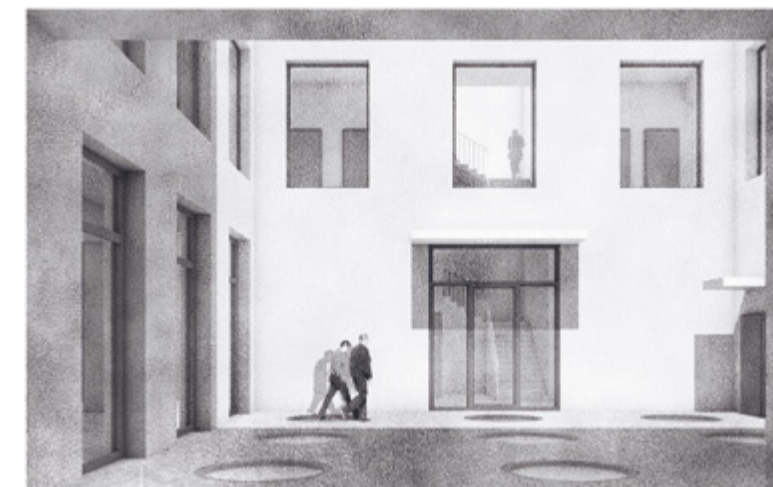
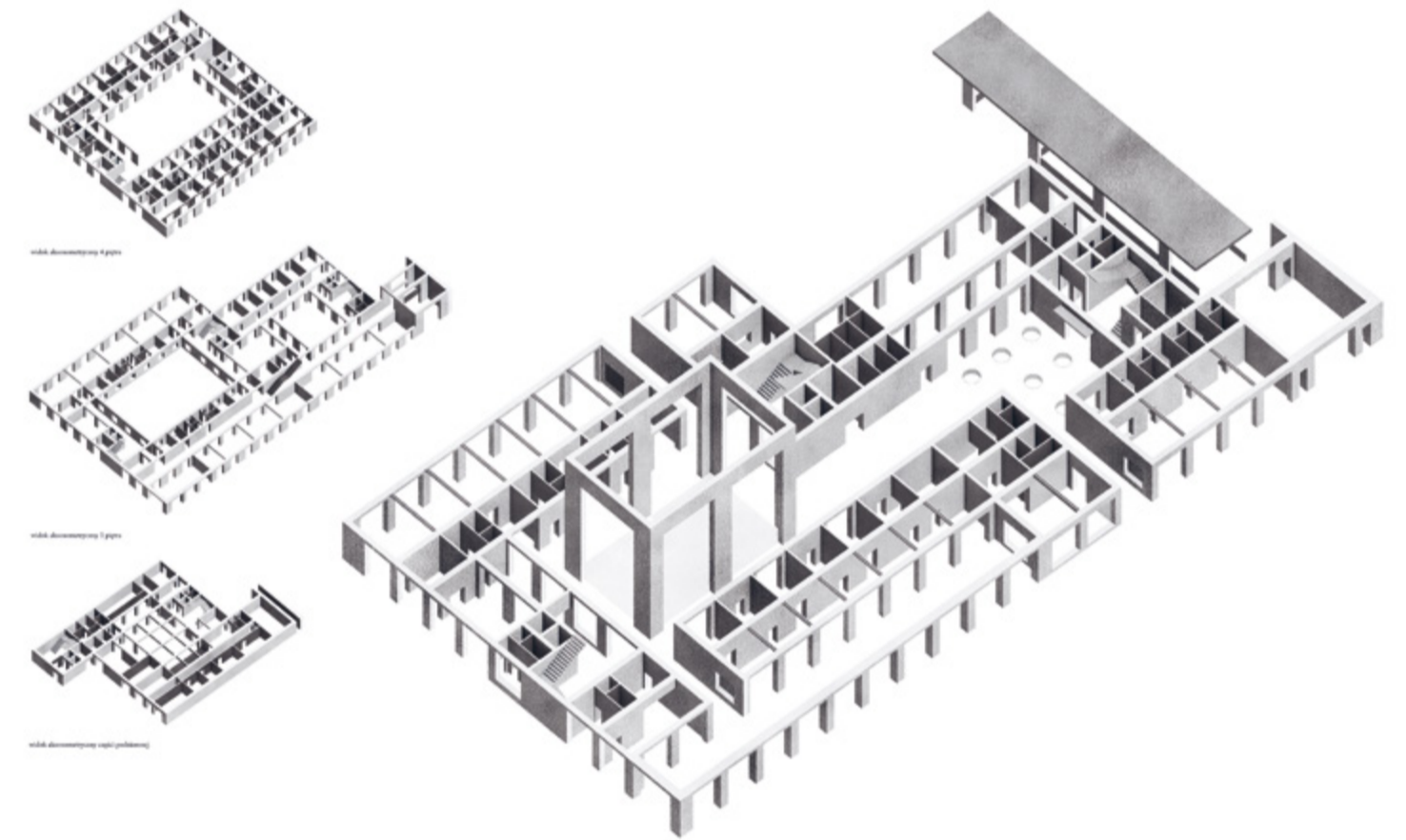
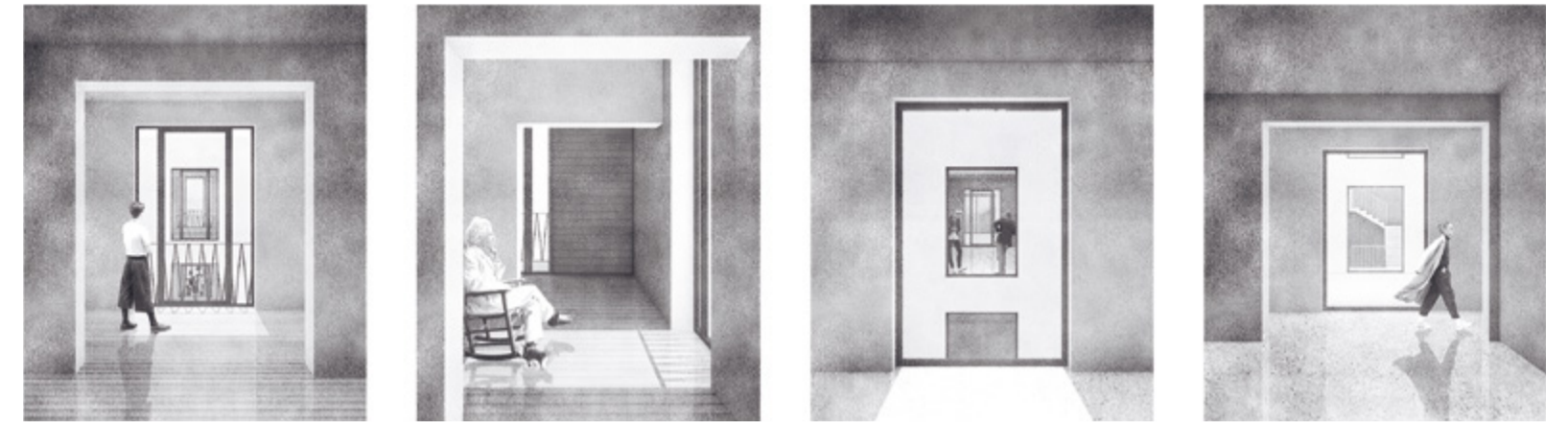
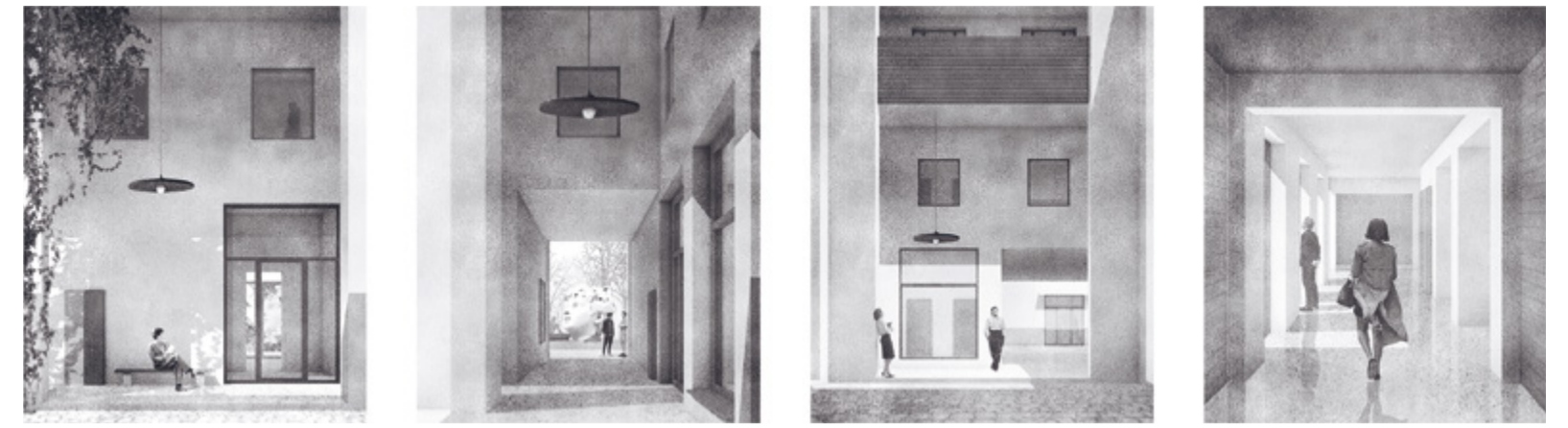
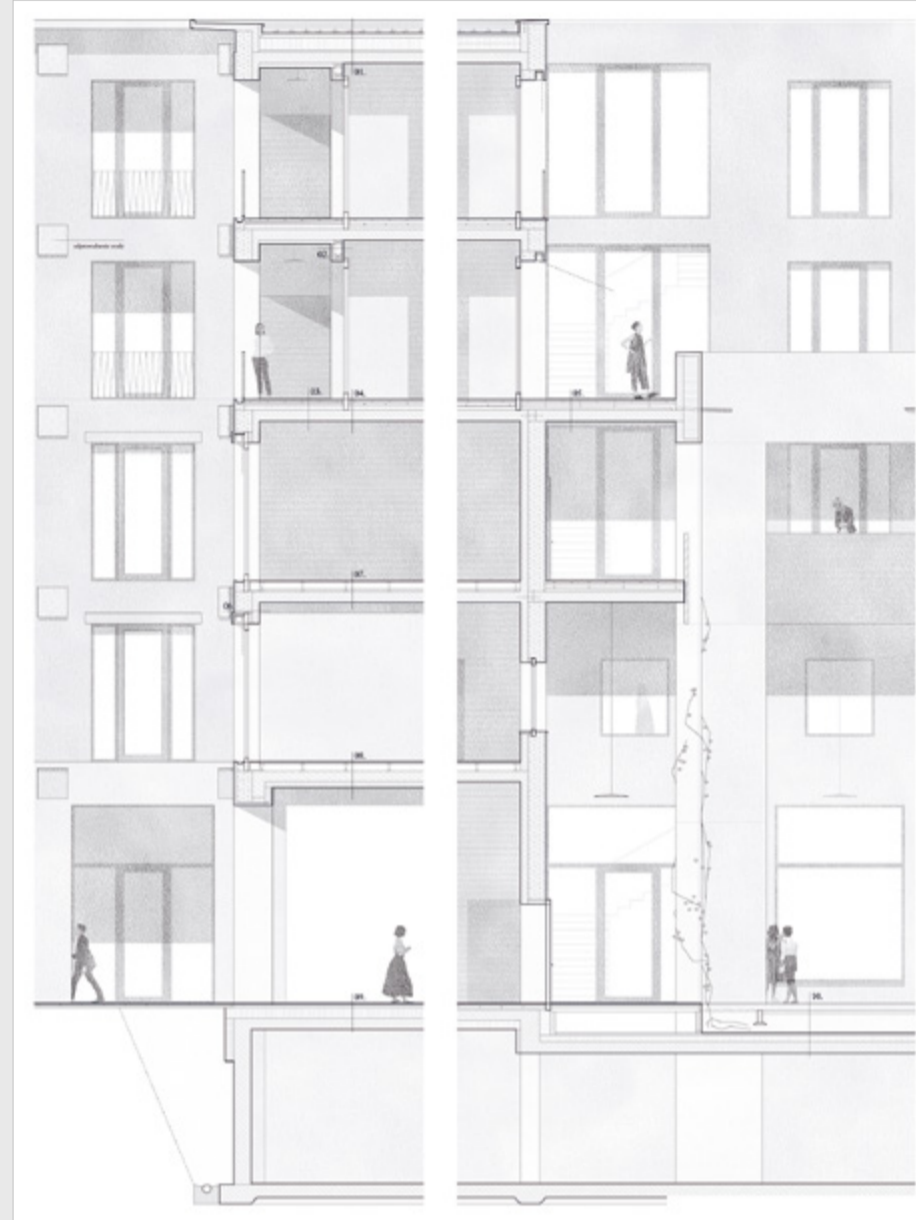
TEMAT: Rola proporcji w architekturze współczesnej. Projekt budynku przy placu Grzybowskiem w Warszawie.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA

PROMOTOR: MGR INŻ. ARCH. MACIEJ MIŁOBĘDZKI, DR INŻ. ARCH. PIOTR TRĘBACZ

Projekt budynku przy placu Grzybowskiem jest próbą odpowiedzi na pytanie, czy poczucie porządku ma jeszcze w dzisiejszych czasach znaczenie. W części teoretycznej skupiono się na ewolucji rozumienia proporcji i jej roli w architekturze oraz przedstawiono podejście wybranych, współczesnych architektów do tego zagadnienia. W części projektowej skoncentrowano się na wytworzeniu właściwych relacji przestrzennych w skali urbanistycznej i architektonicznej, wykorzystując, aktualny w kontekście obecnego spojrzenia na świat, system proporcji liczby plastycznej Hansa van der Laana, który został oparty na badaniach percepcji człowieka.

Obiekt z szacunkiem podejmuje kontekst historycznej zabudowy placu, uwzględniając jednocześnie gabaryty nowo powstałych budynków i plany intensyfikacji zabudowy. Jego forma zainspirowana została dawną atmosferą Grzybowa, z tętniącymi życiem podwórkami oraz charakterystyczną siecią połączeń pieszych wewnątrz kwartału. Istotnym założeniem było stworzenie budynku o „funkcji otwartej” – racjonalne kształtowanie przestrzeni umożliwiające adaptację do zmieniających się potrzeb. Cel stanowiło wykorzystanie systemu proporcji, przy dopuszczeniu umiędnego odchylenia od reguł, tak aby osiągnąć obiekt racjonalny, uniwersalny (ekologiczny), adekwatny do kontekstu (ciągłość i tożsamość architektury), ponadczasowy i piękny.

III NAGRODA

w kategorii dyplomy magisterskie

Mateusz Wojtanek

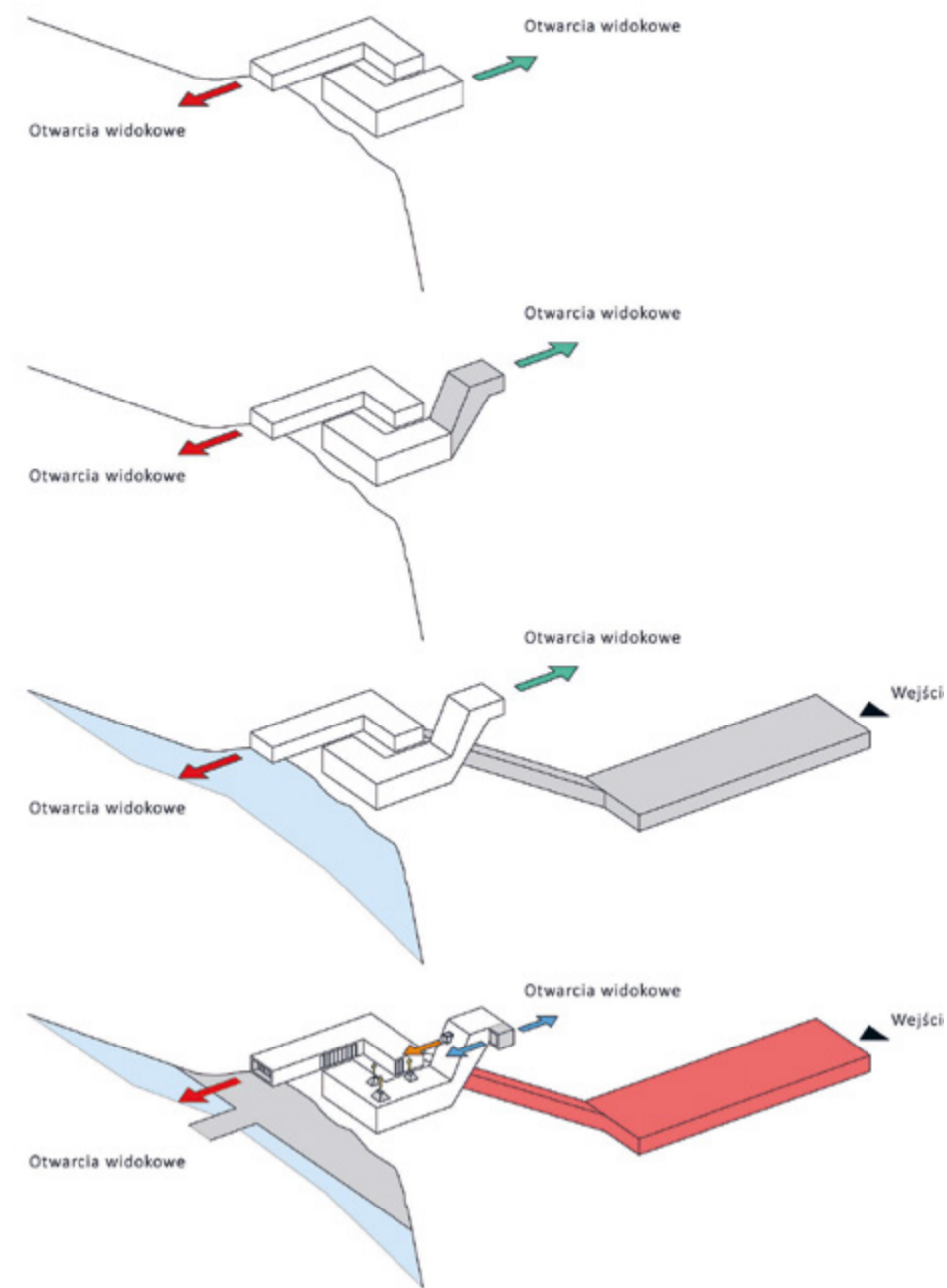
TEMAT: AURORA – obserwacja nieba
w północnej Norwegii.

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. RAFAŁ ZAWISZA, PROF. PK

Obiekt powstał z myślą o odwiedzających norweski archipeląg Lofoty. Głównym założeniem projektu było stworzenie miejsca, w którym turyści będą mogli z zachwytem obserwować niebo oraz krajobraz Północy, a przede wszystkim ujrzeć niesamowite i magiczne zjawisko, jakim jest zorza polarna. Dodatkowo goście znużeni wędrówką zaznąją tam odpoczynku w pokojach hotelowych z widokiem na najbardziej malowniczą część tego terenu.

Budynek wygląda jak potężny, betonowy monolit, wyrastający prosto z norweskich skal. Składa się w całości z żelbetonowej konstrukcji, zlokalizowanej niemal 70 metrów nad poziomem morza. Pierwsza strefa budynku to strefa wejściowa, która została wydrążona w skale. Idąc wzdłuż niej, mija się salę audytorijną oraz przestrzenie konferencyjne, a „spacer ten” umilają kawiarnia i przestrzenie wypoczynkowe. Tunel prowadzi do kolejek torowych, które zabierają na szczyt, do holu. Z jego poziomu można się dostać do dwóch stref kompleksu: pierwsza to część edukacyjno-obszerniowa z ponad 20-metrową wieżą widokową, a druga – hotelowa z restauracją. Podczas trekkingu nie sposób nie podziwiać górskiego jeziora, nad którym nadwieszona jest restauracja. Idąc wyżej po zielonej trawie, można wejść na tarasy widokowe położone na dachach obiektu, skąd rozciąga się piękny krajobraz Lofotów, a także podniebne spektakle na czele z niepowtarzalną zorzą polarną.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Paweł Danielak

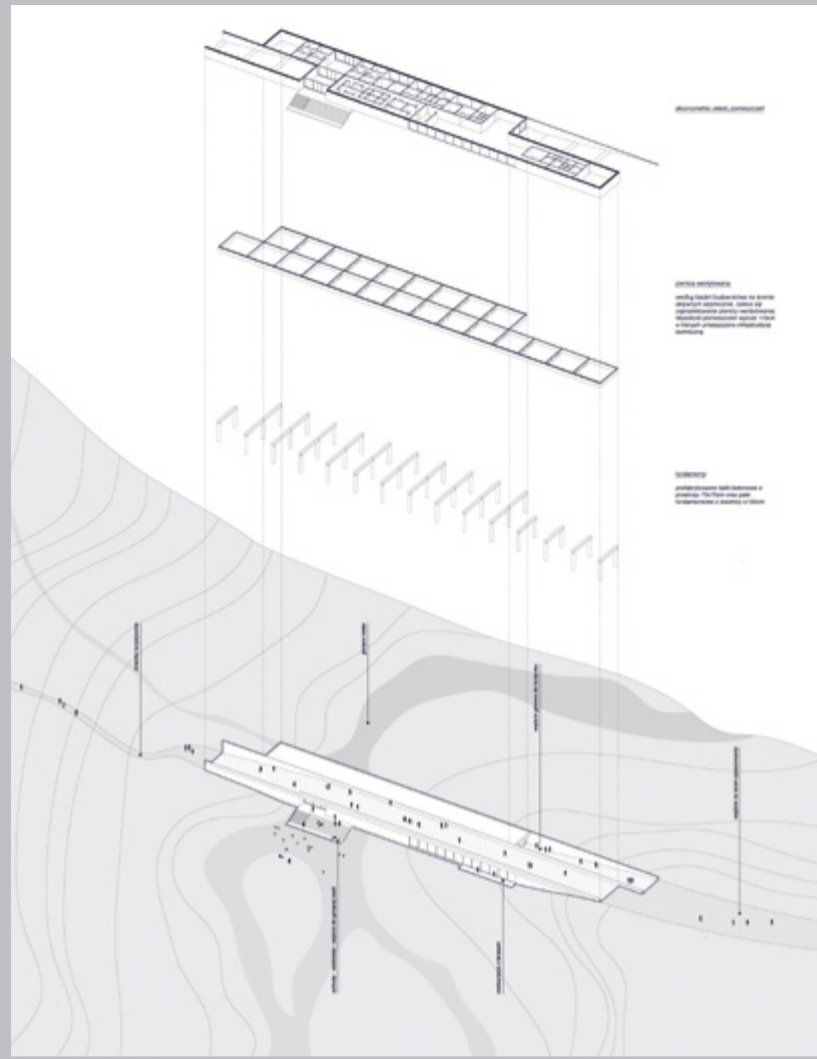
TEMAT: Sloð — ośrodek spa na Islandii.

UCZELNIA: POLITECHNIKA POZNAŃSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. MARIAN FIKUS, PROF. PP

Obiekt jest odpowiedzią na zadanie międzynarodowego konkursu „Thermal Blue” (organizowanego przez uni.xyz), w którym wyzwaniem było zaprojektowanie ośrodka spa, wraz z funkcjami towarzyszącymi, nad gorącą rzeką na Islandii. W tej architekturze głównym celem jest prowadzenie dialogu z krajobrazem.

Od czasów starożytnych Rzymian ludzie na całym świecie wykorzystują terapeutyczne właściwości wody do oczyszczania, uzdrawiania i rozluźniania ciała. W dzisiejszych czasach łaźnia jednak zmieniła swoją definicję. Miejsce, w którym głównym celem były relaks i leczenie, obecnie stało się przestrzenią integracji społecznej. Sloð to lokalne dorzecze dla turystów, przyczyniające się znacząco dla rozwoju gospodarki i odmłodzenia zlokalizowanych tu miast, a także poznania lokalnej kultury danego miejsca. Czy to łaźnie w Budapeszcie, laguny Islandii czy źródła Japonii – każde z nich stało się popularnym miejscem turystycznym.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Jakub Pieńkowski

TEMAT: Architektura mieszkaniowa a rozwój odpowiedzialny. Projekt budynku wielorodzinnego w Warszawie.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. PIOTR TRĘBACZ

Architektura mieszkaniowa została tu rozpatrzona w czterech aspektach: środowiskowym, ekonomicznym, społecznym i kulturowym. Porównano dominujące i rozwijające się technologie budowy obiektów wielorodzinnych pod kątem ich energooszczędności, wpływu na zdrowie mieszkańców oraz przyrodę. Głównym kryterium wyboru rozwiązania była minimalizacja oddziaływania budynku na środowisko w całym cyklu życia, w tym ograniczenie śladu węglowego. W efekcie zdecydowano się na technologię prefabrykowanych płyt z litego drewna, w systemie Holz100. Obiekt został zlokalizowany w dzielnicy Powiśle, w kontekście historycznej sylwetki Warszawy. Aspekty rozwoju odpowiedzialnego materializują się w pracy w formule domu wielorodzinnego o uniwersalnej strukturze przestrzennej, która jest na tyle „elastyczna”, by można ją było łatwo dostosować do zmieniających się w czasie potrzeb oraz stylów życia mieszkańców. Detale wykończeń w przestrzeniach wspólnych, nawiązujące do snycerki, mają w nich wzbudzić poczucie tożsamości. Woonerf na ul. Cichej oraz otwarty ogród deszczowy we wnętrzu kwartalu dookreślają system przestrzeni publicznych okolicy. Zaprojektowany dom wielorodzinny, z ogólnodostępnymi parterami, wzbogaca bowiem sąsiedztwo o nowe miejsca spotkań, pracy i wypoczynku w scenarii skarpy warszawskiej.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

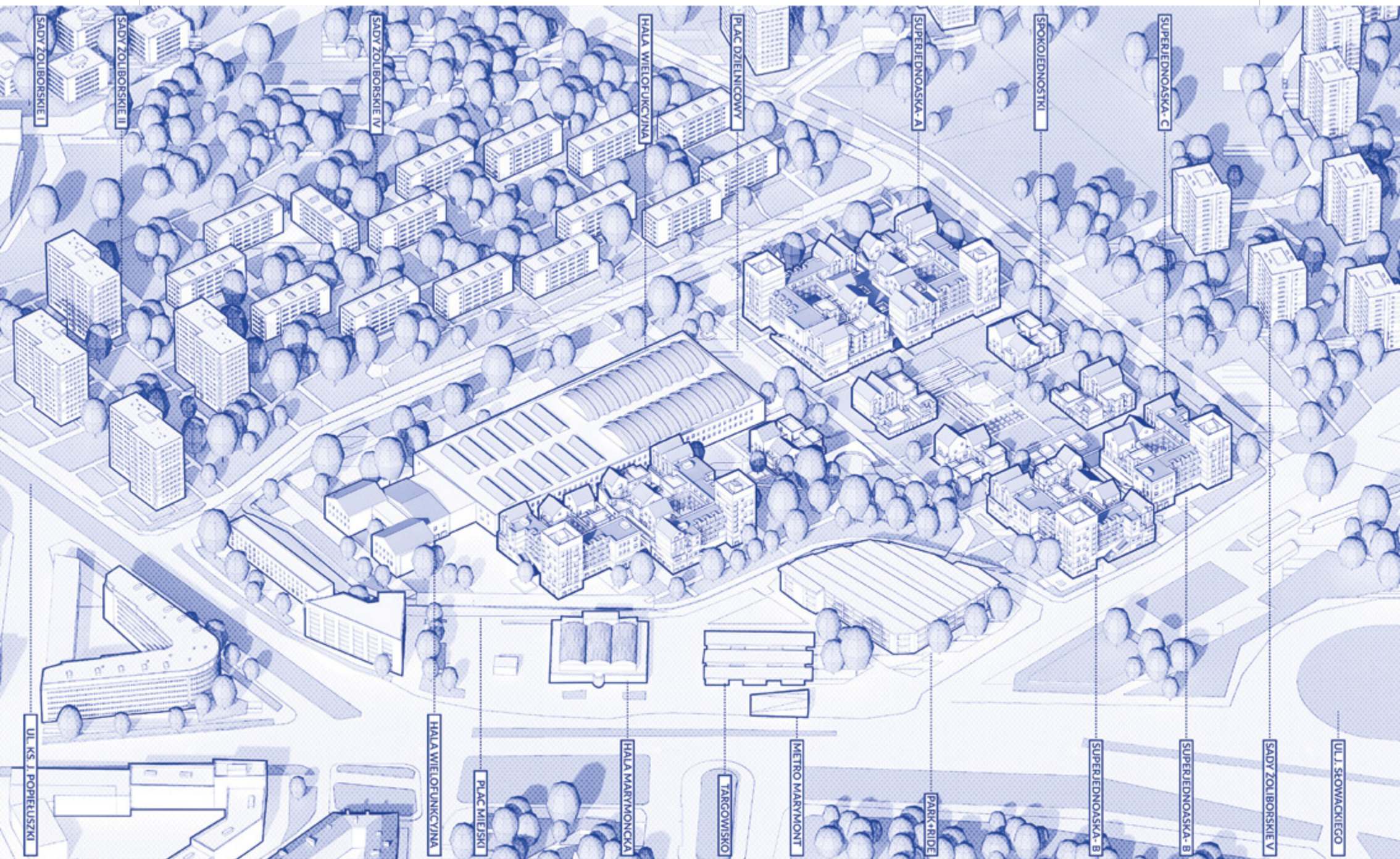
Maciej Wewiór

TEMAT: Utopijne wizje zamieszkiwania zbiorowego. Projekt współczesnej „superjednostki” – budynku wielorodzinnego wraz z programem towarzyszącym.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
 PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. GRZEGORZ RYTEL

Fundamentalne dla myślenia o utopiach są kontekstualność i aktualność. Z tego powodu powinno się je traktować jak terapię, a nie jednorazową szczipionkę. Im głębszej analizie poddamy współczesne problemy, tym skuteczniejsza może być owa wizja. Współczesne wyobrażenie zamieszkania zbiorowego wyraźnie pozbawione jest poszukiwań odważnych alternatyw. Powtarzane schematy ulegają wypaczeniu i nadmiernej komercjalizacji, nie odpowiadając na zachodzące na świecie zmiany. Projekt jest próbą stworzenia współczesnej wizji kolektywnego życia, opartego na zasadach zrównoważonego rozwoju. Przy jego tworzeniu skorzystano z koncepcji tzw. superjednostek, która dąży do zapewnienia mieszkańcom samowystarczalności, a obecnie została rozwinięta o aspekt ekologiczny. Jest wypadkową zebrania reguł, z których każda próbuje odpowiedzieć na aktualne problemy występujące w mieście.

Część z nich odnosi się do społecznych kwestii generowanych obecnie przez ekskluzywność rynku mieszkaniowego. Kolejnym segmentem są reguły determinowane przez kontekst klimatyczny – do jednego z wielkich zadań stojących obecnie przed branżą architektoniczno-budowlaną należy wprowadzanie rozwiązań dążących do minimalizacji śladu węglowego naszej działalności. Jeszcze innym działem są odpowiedzi na chęć odnalezienia we współczesnym mieście wspólnoty. Testowane rozwiązania mogłyby następnie być aplikowane w różnych jego częściach. Projekt stanowi przede wszystkim próbę odnalezienia na nowo przestrzeni dla domu we współczesnym mieście.

WYRÓŻNIENIE

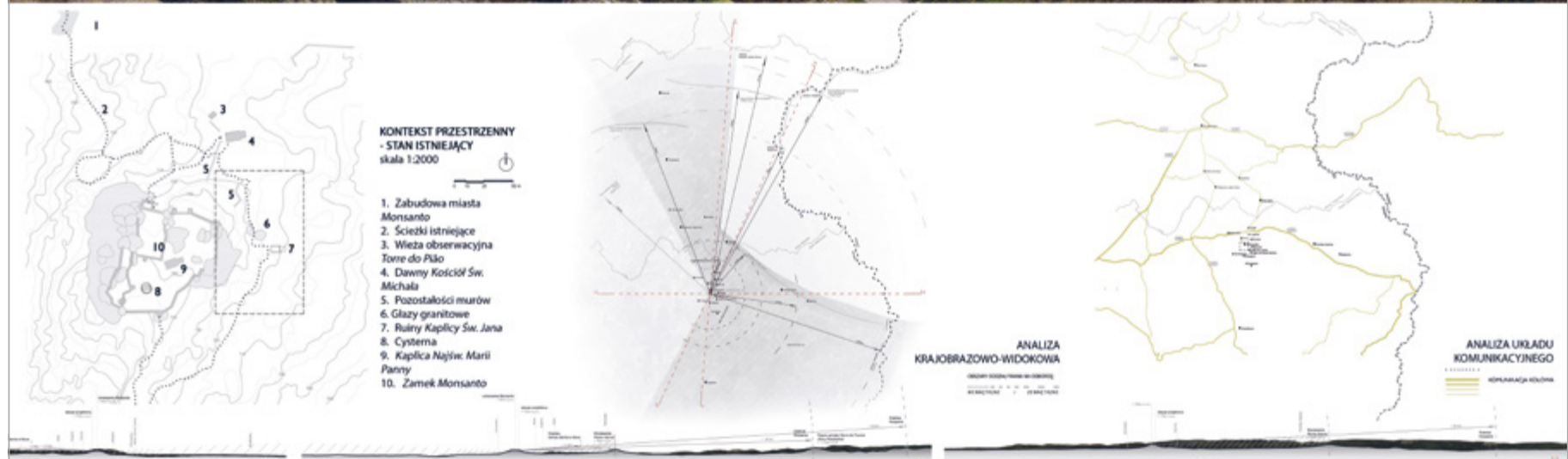
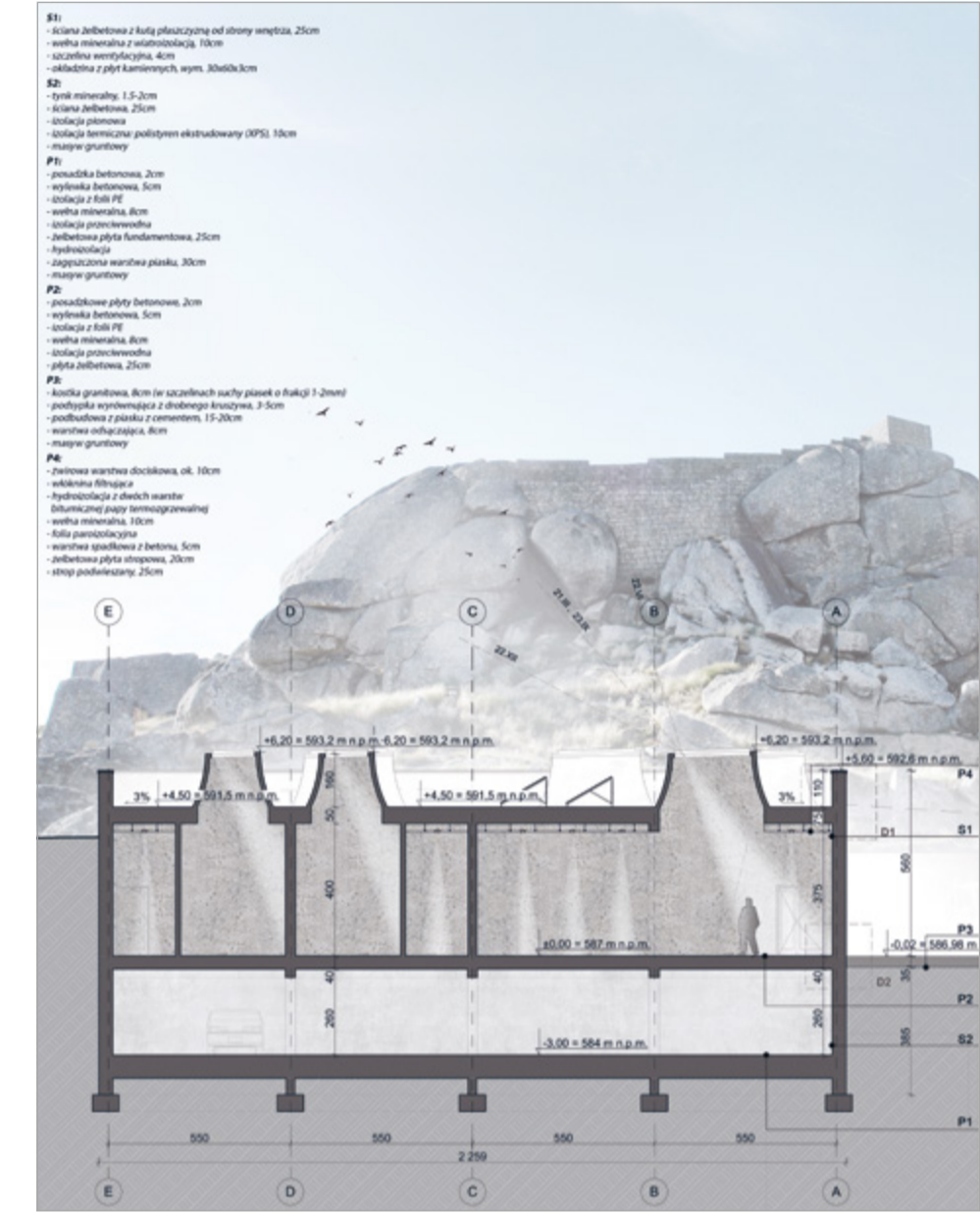
w kategorii dyplomy magisterskie

Magdalena Zalewska

TEMAT: Przestrzeń kontemplacji w Monsanto w Portugalii.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
 PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. ALINA DRAPPELLA-HERMANSDORFER

Projekt miejsca kontemplacji na portugalskim wzgórzu łączy zarówno element refleksji czy skupienia, jak i strefę pamięci, „respektującą” zastane miejsce oraz jego historię. Jest to obszar, w którym zaciera się widoczna granica pomiędzy istniejącym krajobrazem naturalnym, dawnym charakterem miejsca a przenikającą ciszą. To przestrzeń, w której odbiorca ma możliwość doświadczyć niecodziennych przeżyć wewnętrznych. Tematem opracowania jest zarówno obiekt o charakterze muzealnym – odnoszący się do historii miejsca (przestrzeń historii i pamięci), jak i projektowana ścieżka krajobrazowo-widokowa – pełniąca funkcję edukacyjną oraz poznawczą. Architektura wtapia się w zastane środowisko naturalne, chowa się częściowo w zboczu i w jak najmniejszym stopniu ingeruje w teren. Nawiązując do linii wzniesienia oraz używając naturalnych, lokalnych materiałów – granitowych płyt elewacyjnych, projektowany obiekt wpisuje się w krajobraz i tworzy z nim spójną całość. Jego prosta, surowa forma, adekwatna do funkcji obiektu, sprzyja zadumie i kontemplacji. Budynek stanowi bramę do dalszej penetracji terenu, swoim kształtem subtelnie nawiązuje do rozrzuconych w terenie głazów.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Marceli Sobański

TEMAT: OD_NOWA — projekt odbudowy wsi Wigancice Żytawskie.

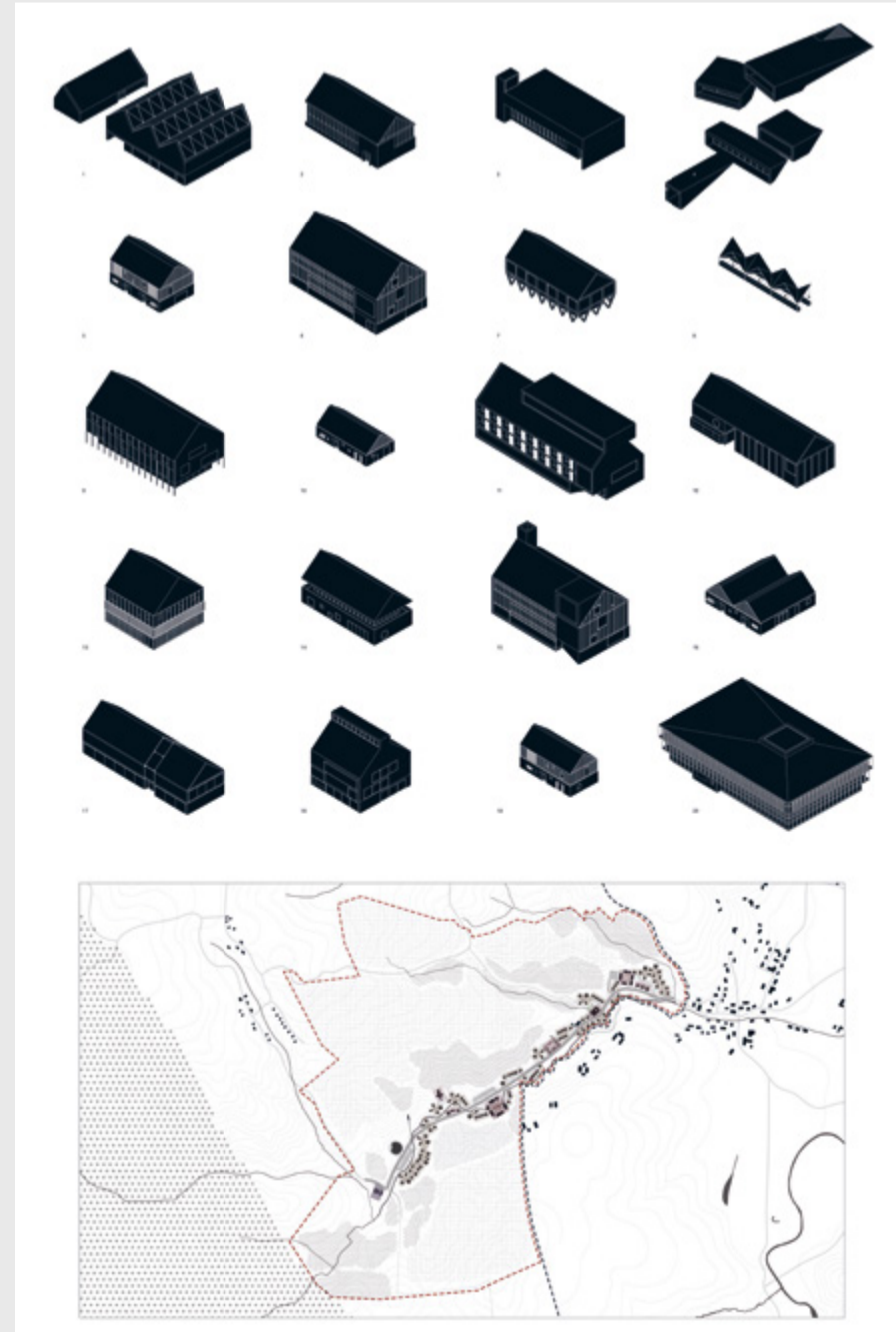
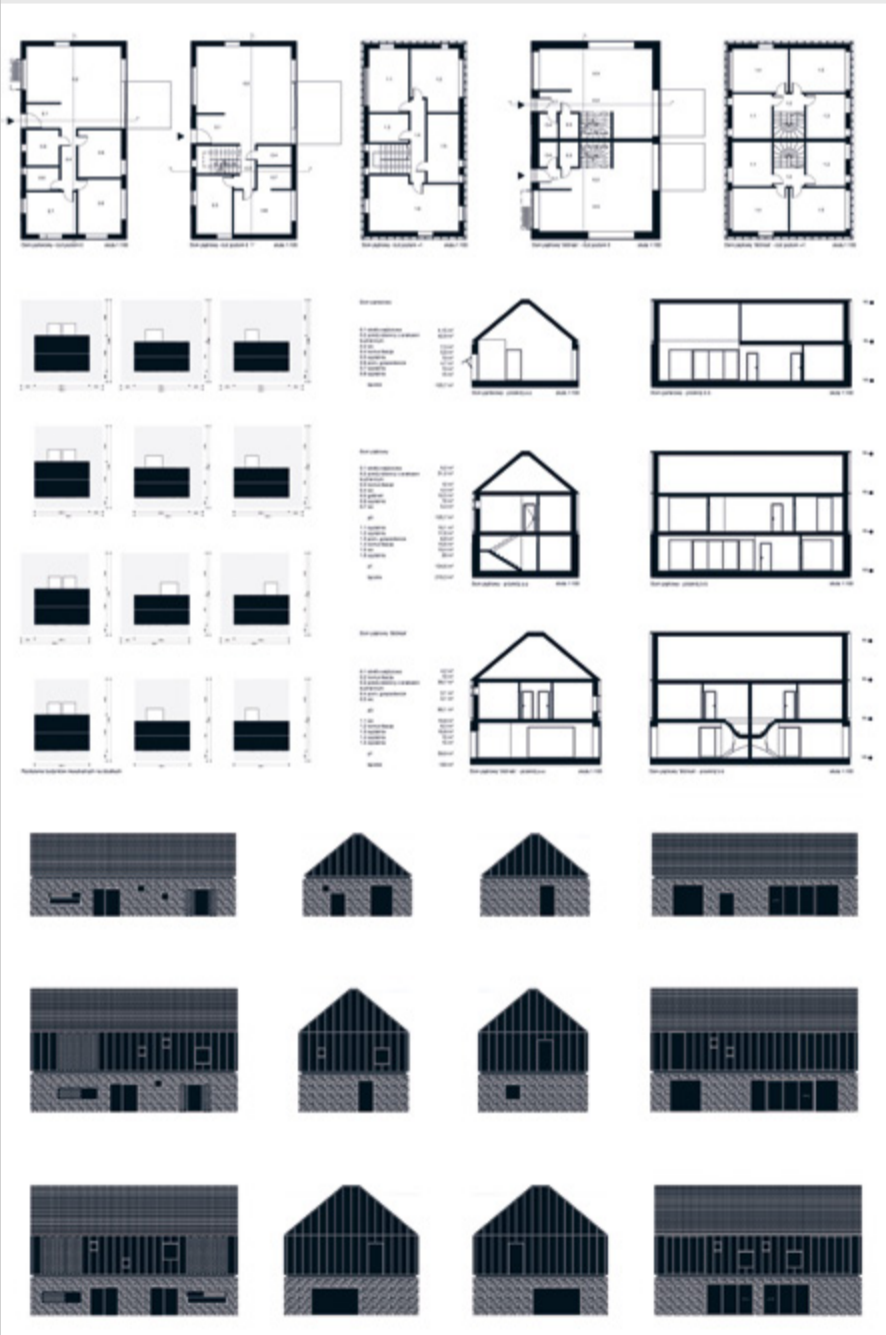
UCZELNIA: POLITECHNIKA POZNAŃSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. KATARZYNA SŁUCHOCKA

Głównym celem było stworzenie projektu odpowiadającego na problemy przestrzenne i architektoniczne dotykające polską wieś. Przypadek Wigancice Żytawskich pozwolił stworzyć miejsce oparte na założeniach współczesnej urbanistyki i architektury, z możliwością odniesienia się nie tylko do zabytkowego układu przestrzennego, lecz również bogatego kontekstu historycznego oraz kulturowego. Postawiono na minimalizację ruchu samochodowego, jednocześnie zapewniając warunki do korzystania z innych form transportu, głównie dla ruchu pieszego i rowerowego.

Projekt zakłada wyraźny podział na strefy publiczną, półpubliczną, półprywatną i prywatną. Oznaczanie oraz uszczegóławianie struktury, a także poczucie przynależności na wszystkich wymienionych poziomach pomagają wzmocnić poczucie bezpieczeństwa grupom i pojedynczym osobom. Każdy dom ma własną strefę półprywatną, zachęcającą do spędzania wolnego czasu na zewnątrz z mieszkańcami, do integracji społecznej i budowania tożsamości. Ograniczona przestrzeń prywatna rekompensowana jest w postaci wysokiej jakości przestrzeni wspólnych.

Każdy obiekt ma swoje przemyślane miejsce i odgrywa kluczową rolę przy odbiorze danego fragmentu wsi. Większe obszary, takie jak place, będące przewodnimi punktami, oddzielone są od siebie ścieżkami podobnej długości, z których każda ma indywidualne otoczenie, budujące ciekawość odbiorcy.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

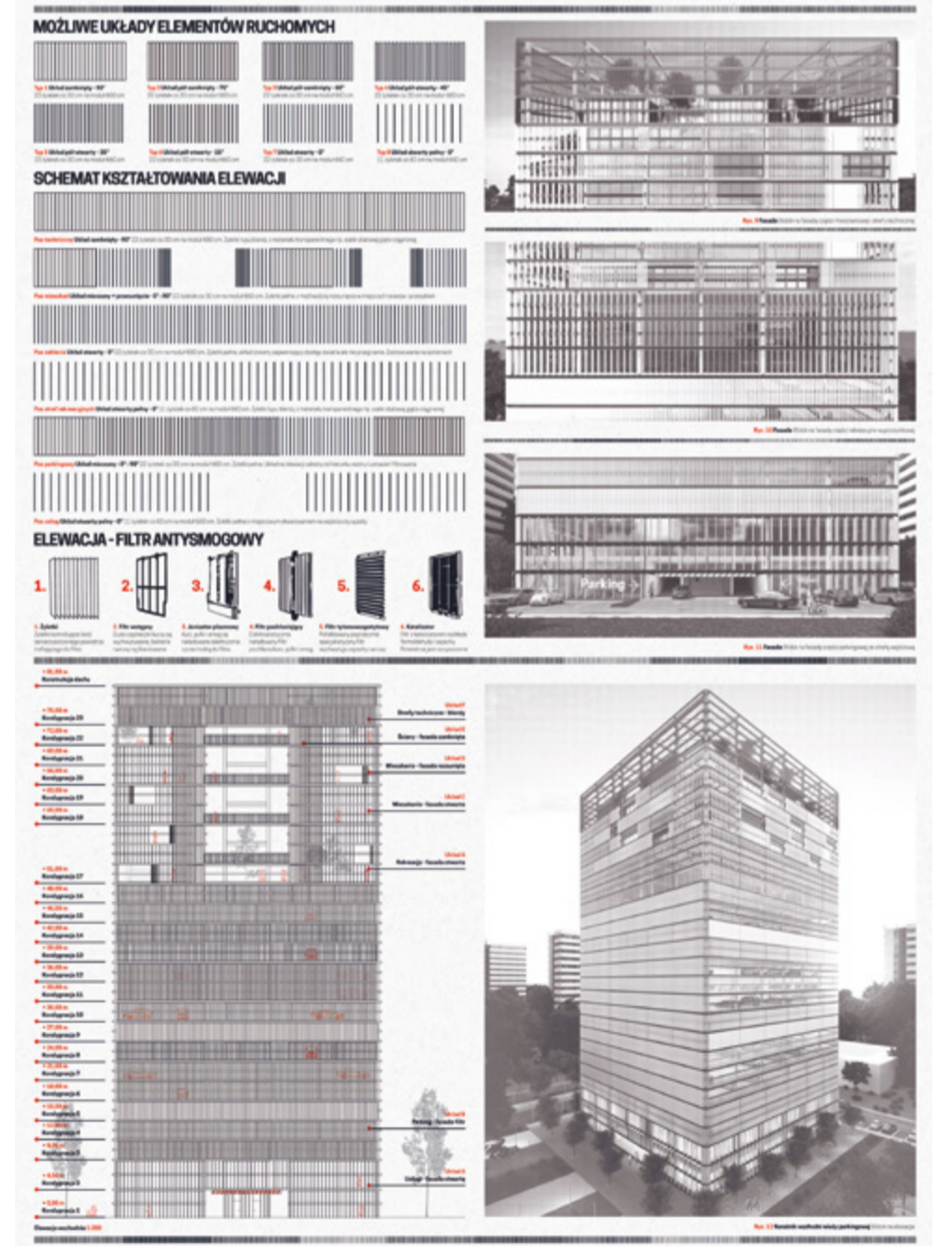
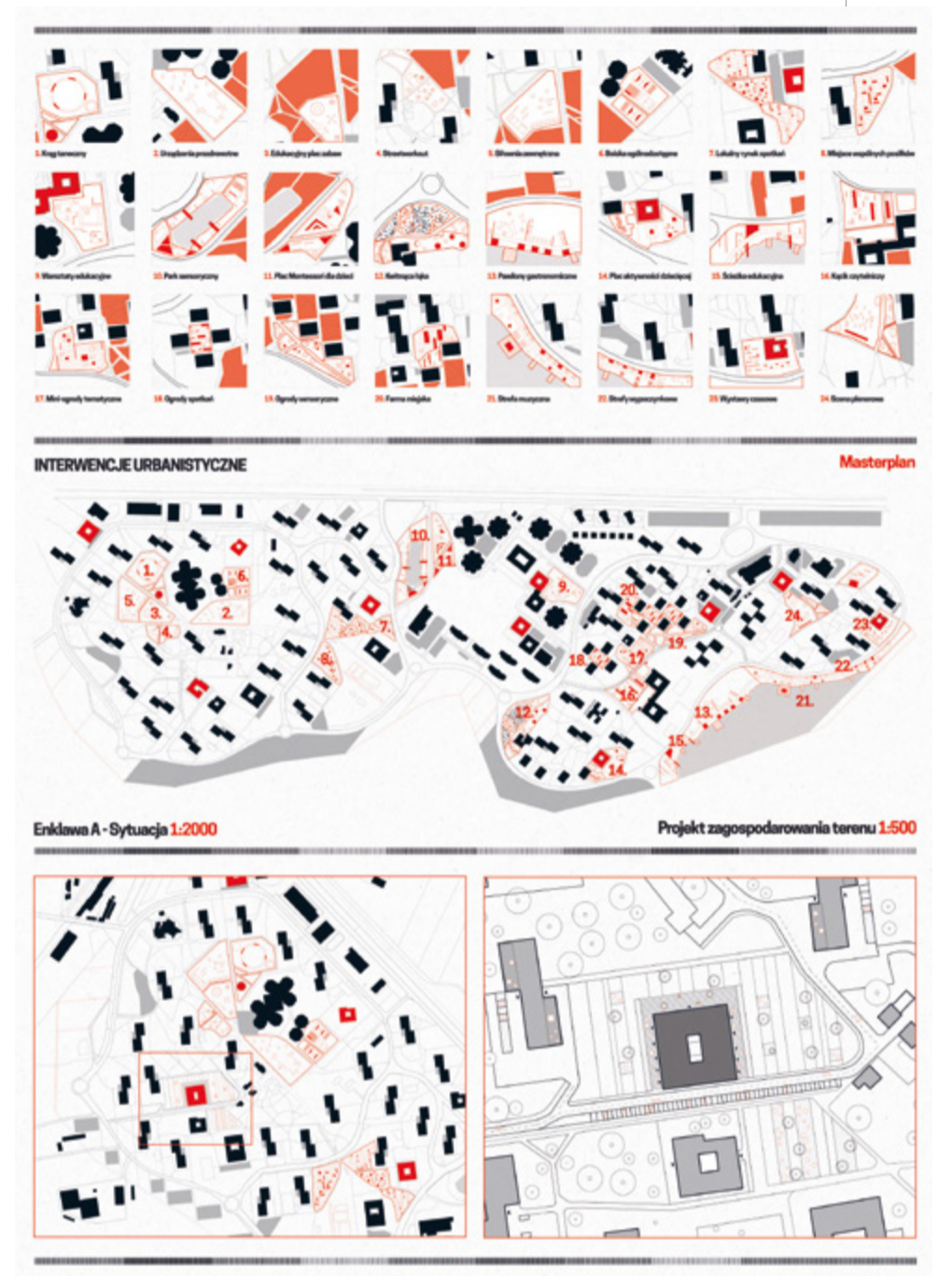
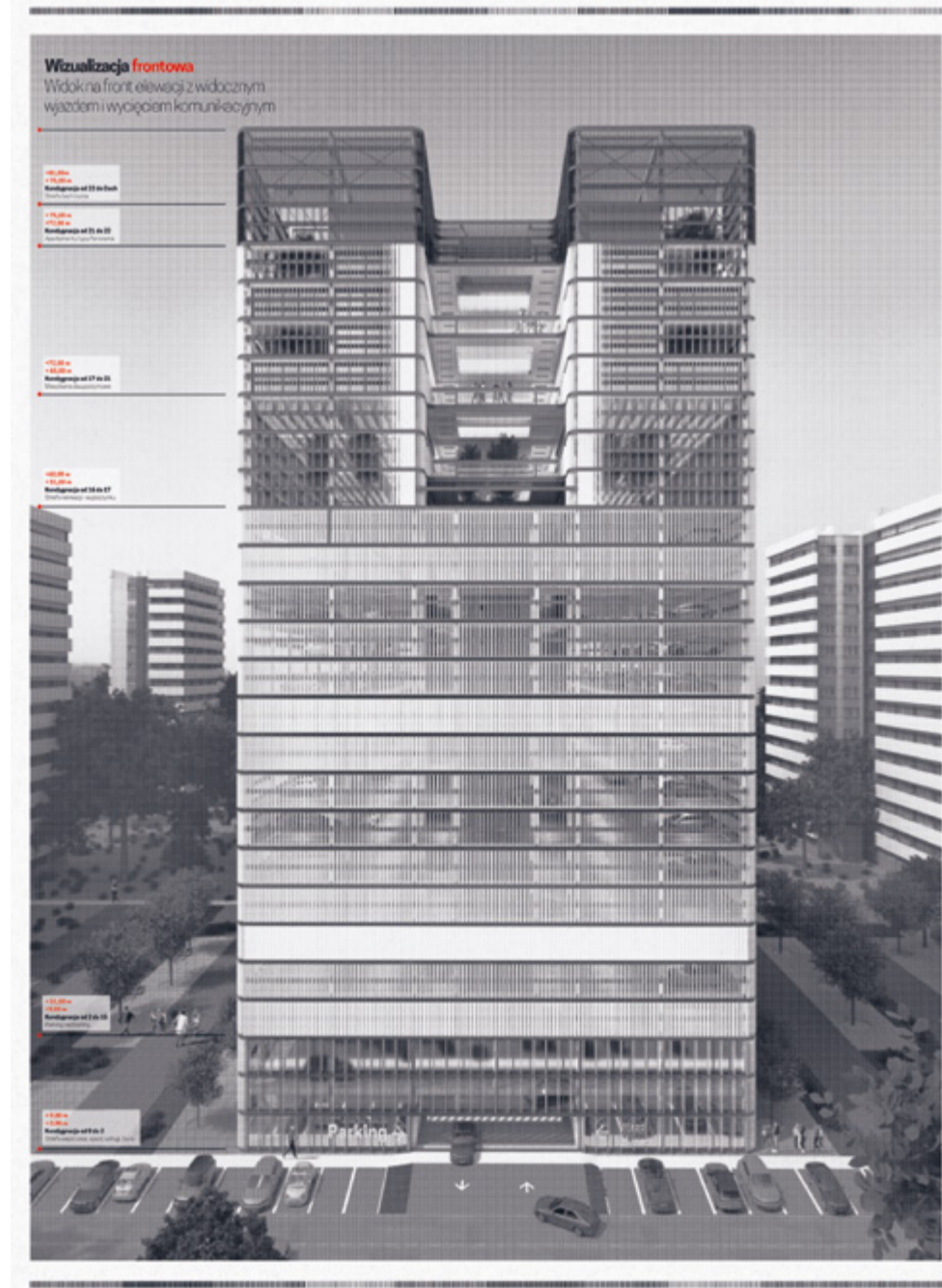
Magdalena Krupińska

TEMAT: TAUZEN ODNOWA, Osiedle Tysiąclecia — rewitalizacja, humanizacja, integracja społeczna.

UCZELNIA: POLITECHNIKA ŚLĄSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. JAN KUBEC

Praca jest przykładem rewitalizacji wielokoplowego osiedla, w którym poprzez zastosowanie narzędzia projektowego w postaci obiektu wielofunkcyjnego z garażem samochodowym uporządkowano i przekształcono uwolnione, zielone przestrzenie w publiczne miejsca aktywizacji społecznej. Projekt zawiera część urbanistyczną, odnoszącą się do całego obszaru osiedla oraz architektoniczną — w formie wybranego kwartalu zabudowy.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Mateusz Jaworski

TEMAT: Arka Noego. Nowe znaczenie pohitlerowskiego kompleksu sztolni „Riese” w Górach Sowich.

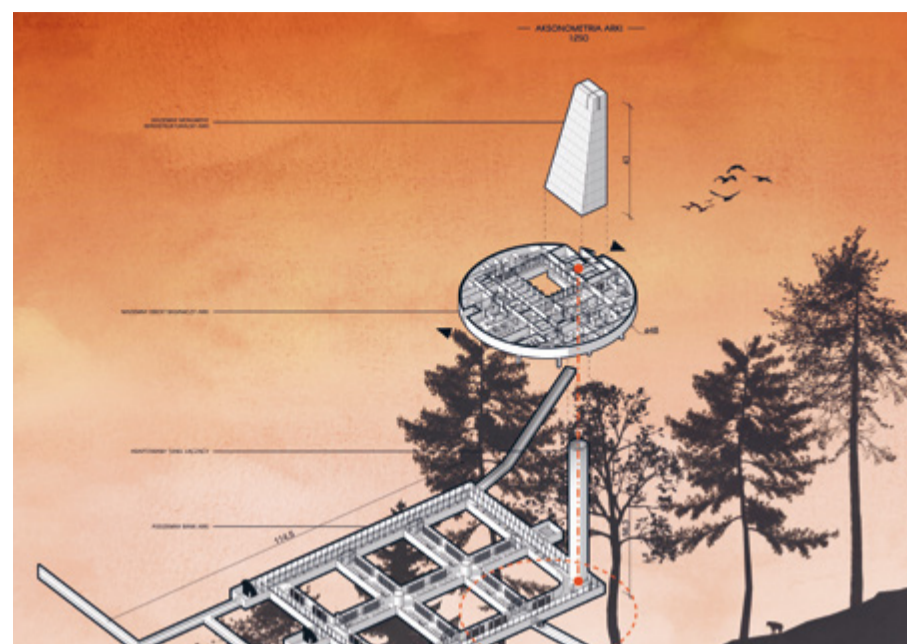
UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. RADOSŁAW ACHRAMOWICZ, PROF. PW

W opracowaniu poruszono problematykę zatracania różnorodności gatunkowej flory i fauny na Ziemi, opisano przyczyny tego zjawiska oraz możliwe sposoby radzenia sobie z nim w odniesieniu do pohitlerowskiego kompleksu sztolni „Riese” w Górach Sowich. To miejsce zostało wybrane jako przyszła lokalizacja Arki Noego.

Część teoretyczna projektu została podzielona na dwa główne tematy. Pierwszym z nich jest analiza znaczenia Arki i zjawiska potopu, ich teologiczny oraz moralny aspekt, a także ich odzwierciedlenie w otaczającym świecie. Zbadane zostały obecne możliwości stworzenia Arki naszych czasów w oparciu o metody przechowywania materiału genetycznego zwierząt oraz nasion roślin. Drugim tematem, który został poddany analizie, jest militarny projekt „Riese” – olbrzymie hitlerowskie podziemie z czasów II wojny światowej, znajdujące się na terenie Dolnego Śląska. Zwrócono w nim uwagę na potencjał kilometrów tuneli obecnie stanowiących wyłącznie żywe muzeum.

Efektom analiz jest projekt architektoniczny Arki, w którego skład wchodzi adaptowana sztolnia „Osówka” z kompleksu „Riese” oraz nowo projektowana część naziemna, pełniąca funkcje infrastrukturalną dla podziemia oraz badawczą z zakresu poruszonego tematu ekstynkcji. Zetknięcie dwóch głównych wątków zaowocowało projektem redefiniującym militarny charakter hitlerowskiego obiektu kojarzącego się ze śmiercią i zniszczeniem na Arkę Noego – sanktuarium życia.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Mateusz Majerczyk

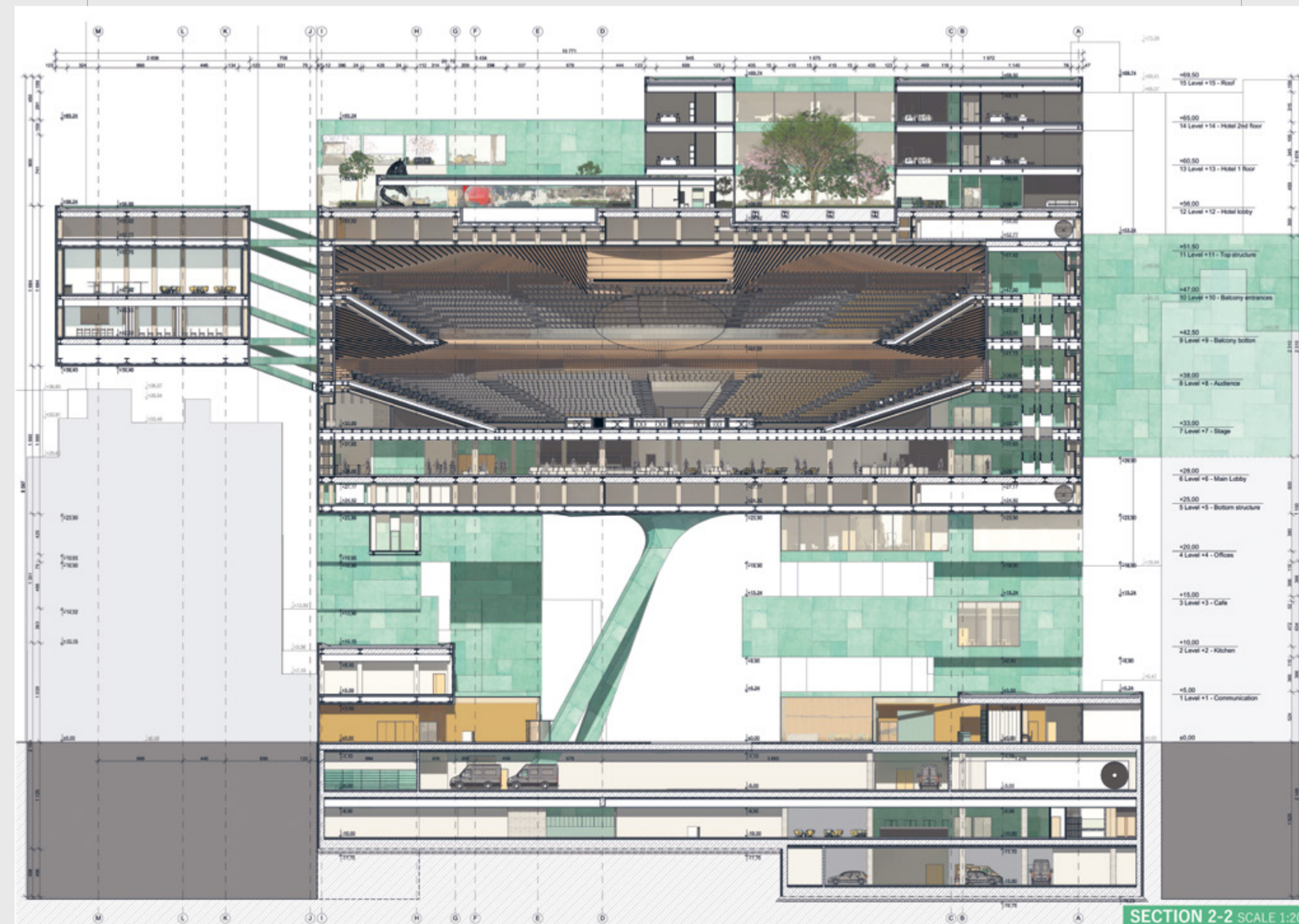
TEMAT: Projekt koncepcyjny obiektu hali widowiskowej dla sportów elektronicznych wraz z funkcjami uzupełniającymi E-SPORTS ARENA.

UCZELNIA: POLITECHNIKA ŚLĄSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. ADAM GIL

Celem było zaprojektowanie obiektu zlokalizowanego na nowojorskim Manhattanie, przeznaczonego dla sportów elektronicznych. Kształt bryły budynku został wyprowadzony z analizy wolnych przestrzeni kwartału urbanistycznego wokół lokalizacji. Następnie określono obszar ponad nim, w którym mogłyby znajdować się dodatkowe części obiektu. Dzięki zastosowaniu tego prostego środka wyrazu obiekt mocno odznacza się na tle kolorowych billboardów Nowego Jorku, nabiera charakteru „obcego ciała” wewnątrz typowej zabudowy miasta.

Układ funkcjonalny opiera się na trzonach komunikacji pionowej, będących jednocześnie elementami konstrukcyjnymi. Obsługują one cały budynek – od podziemnego przejścia do metra poprzez strefę sali głównej i jej stref obsługujących aż do funkcji dodatkowych umieszczonych ponad nią. Sala główna oraz zlokalizowana również w centralnej sekcji budynku sala dodatkowa otoczone są na trzech kondygnacjach elementami obsługującymi wydarzenia. Poniżej nich znajdują się główne lobby i pomniejsze bryły funkcji uzupełniających ze strefami wejściowymi (na parterze włącznie), zaś powyżej – hotel, strefa basenów i spa oraz restauracja. Jeden z trzonów komunikacyjnych został zlokalizowany w obrębie istniejącego budynku od strony Times Square.

SECTION 2-2 SCALE 1:200

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Kamila Haja

TEMAT: Co-living z funkcją co-workingu dla studentów i młodych profesjonalistów w Katowicach.

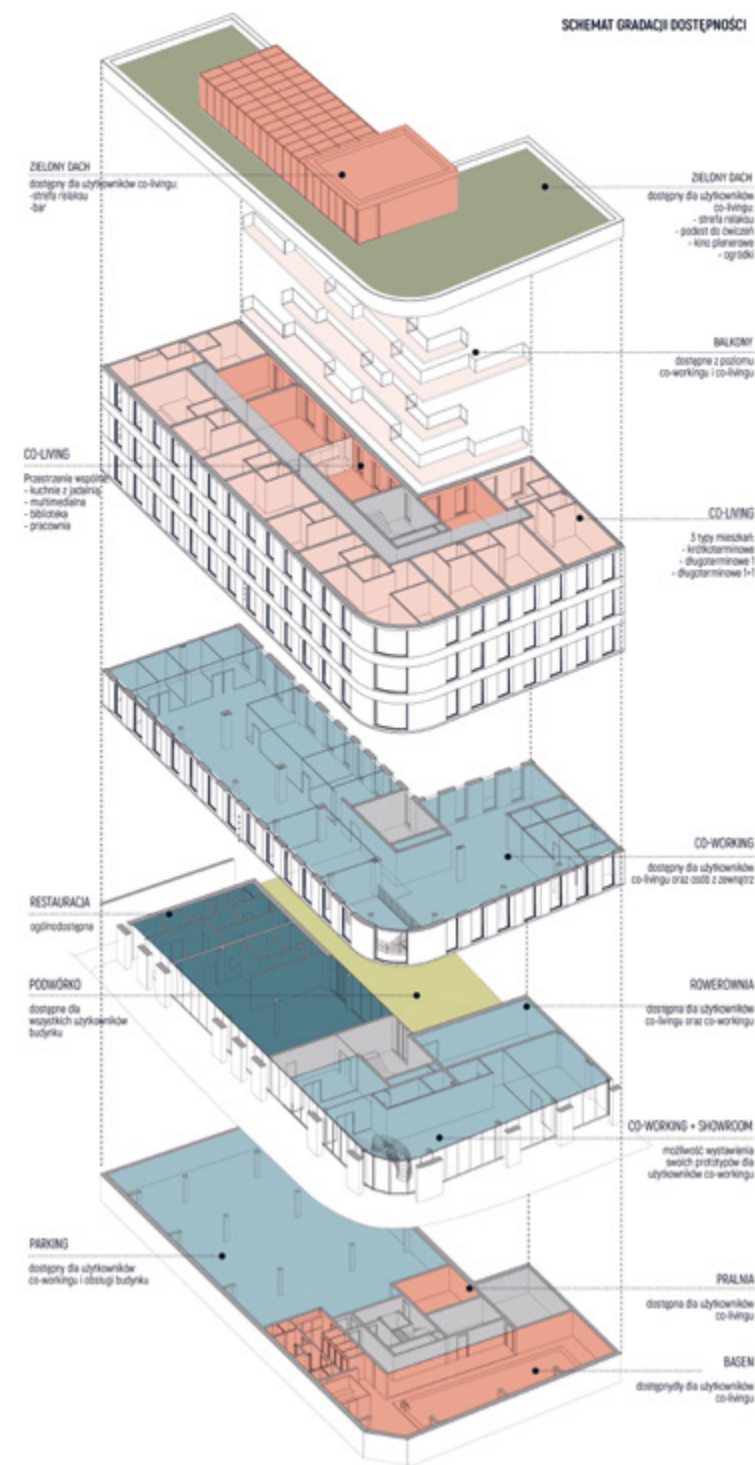
UCZELNIA: POLITECHNIKA ŚLĄSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. JAKUB CZARNECKI

Projekt to w pełni funkcjonalny obiekt mieszkalny do tymczasowego zamieszkiwania w okresie studiowania oraz stawiania pierwszych kroków w zawodzie czy we własnym biznesie. Koncepcja formy ma za zadanie zwrócić uwagę na rolę architektury w kreowaniu warunków atrakcyjnych do życia, co może skutkować zadowoleniem mieszkańców obiektu, przyczyniając się do tworzenia wartościowych i kreatywnych grup społecznych.

Rezultatem analiz przeprowadzonych na potrzeby projektu jest modelowe rozwiązanie kształtowania przestrzeni co-livingu. Kluczowe są tu stosunek stref wspólnych do prywatnych, ich jakość, sposób organizacji oraz gradacja dostępności. Proponowany budynek stwarza świetne warunki do rozwoju osobistego jego użytkowników, do budowania relacji społecznych oraz zaspokojenia podstawowych potrzeb związanych z posiadaniem domu.

Projekt zlokalizowano w Katowicach, na skrzyżowaniu ulic Jana Matejki i Juliusza Słowackiego w bliskim sąsiedztwie Galerii Katowickiej. Teren znajduje się w dzielnicy Śródmieście, w gęstej zabudowie kwartalnej, której bezpośrednio sąsiadujące budynki wpisane są do rejestru zabytków. Miejsce jest bardzo dobrze skomunikowane, m.in. z pobliskimi dworcami: PKP oraz autobusowym.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy magisterskie

Judyta Maciejczek

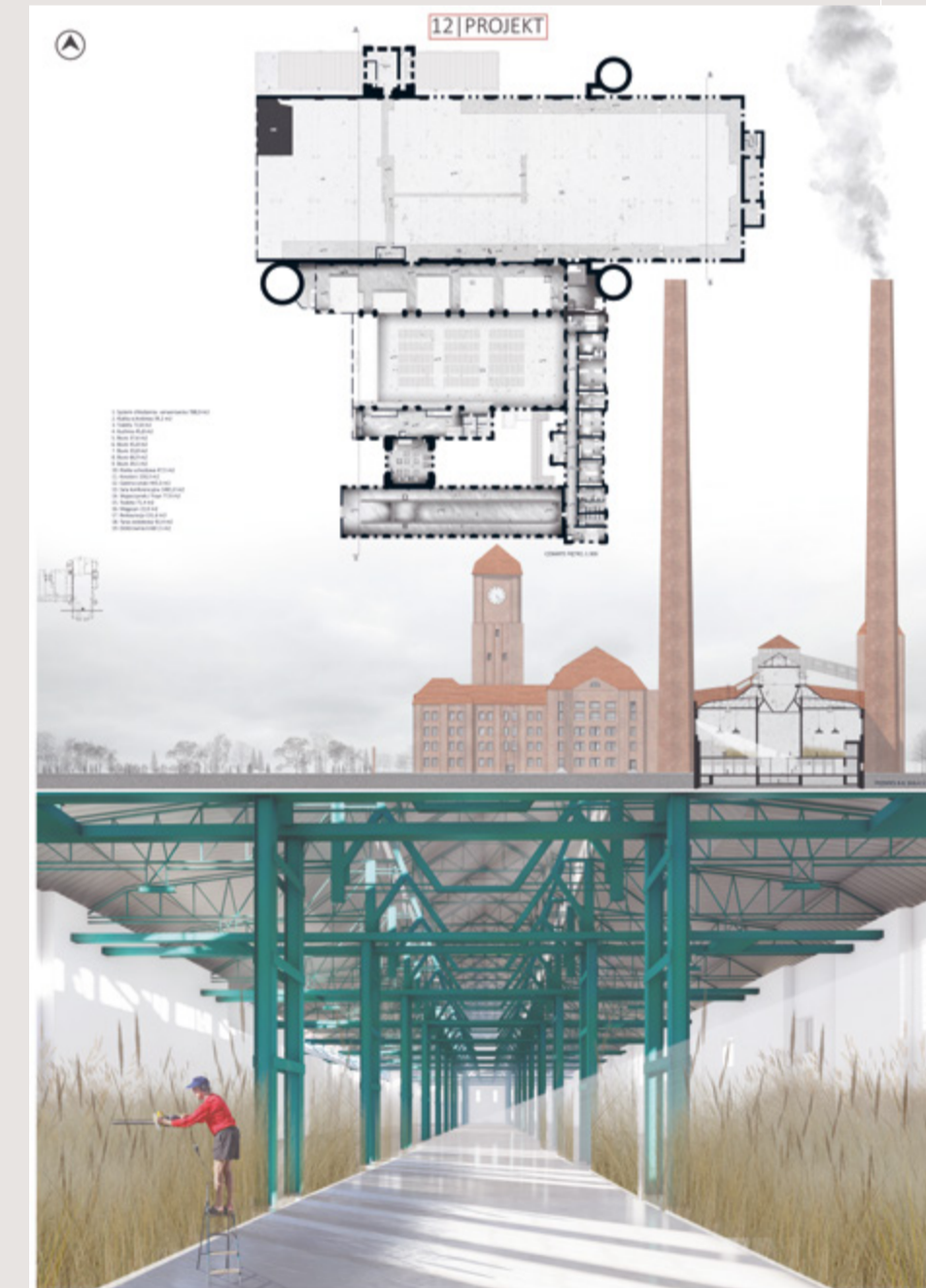
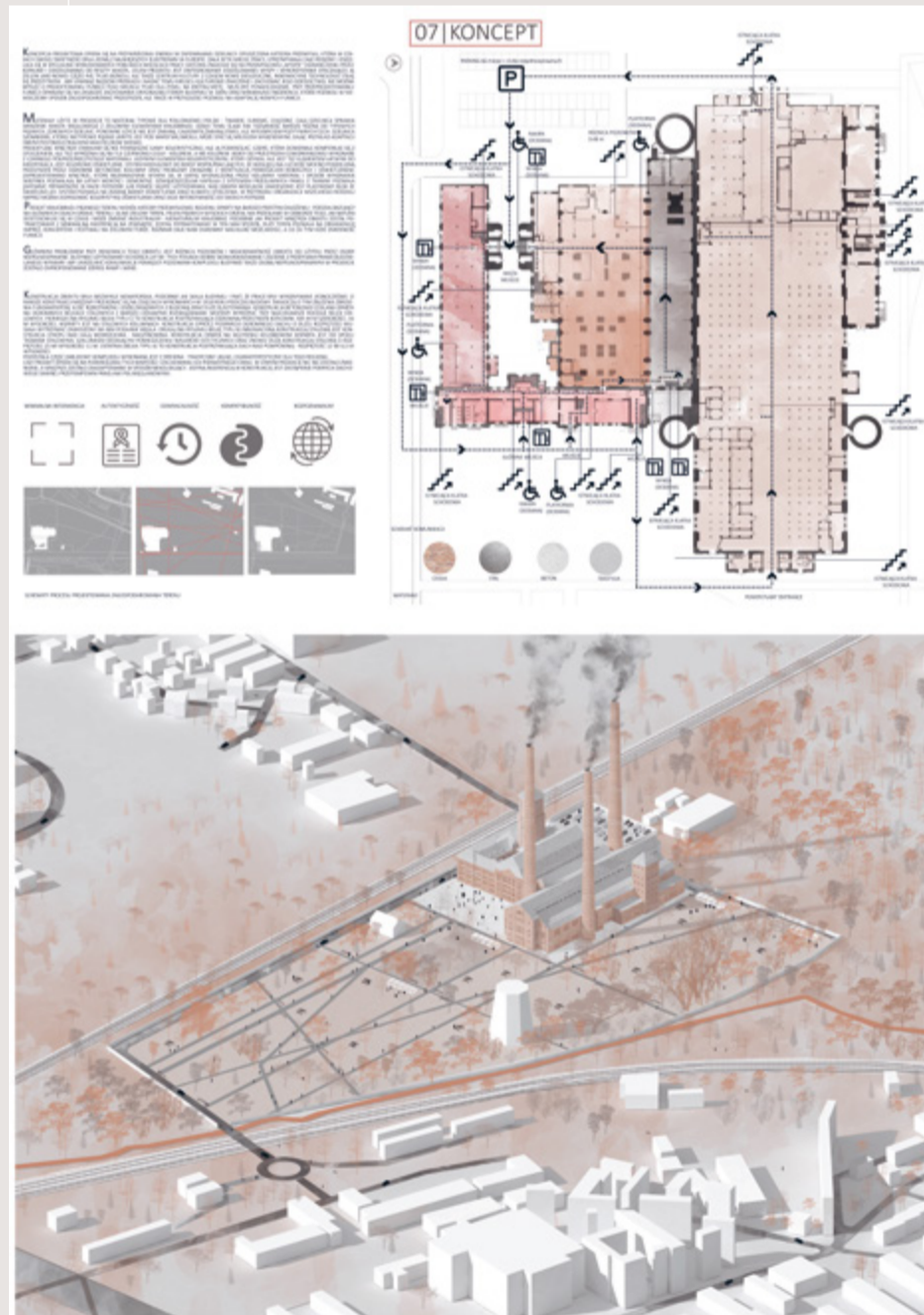
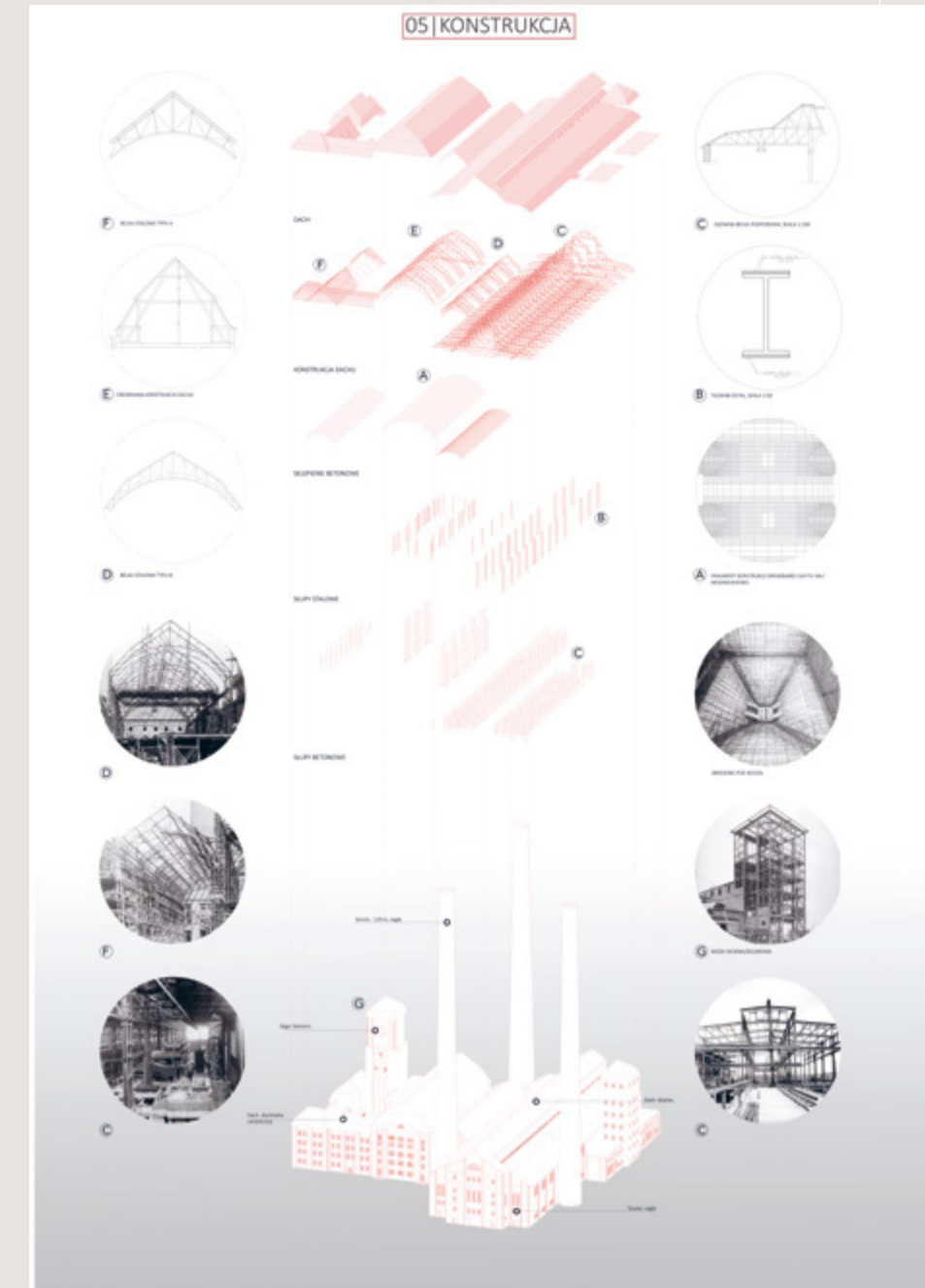
TEMAT: Renowacja Elektrociepłowni Szombierki. Silesia Energy Center, Polska.

UCZELNIA: UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI FIRENZE

PROMOTOR: MAURIZIO DE VITA

Projekt dotyczy adaptacji zabytkowego budynku dawnej elektrociepłowni Szombierki zlokalizowanej w Bytomiu. Kompleks, który miał zasilać pobliskie kopalnie, wybudowano w 1920 roku. Szombierki przez wiele lat były najlepiej prosperującą elektrociepłownią w Europie. W 1998 roku zostały jednak zamknięte i od tego czasu popadają w coraz to większą ruinę. Obiekt ma ogromne walory estetyczne, jest określony mianem katedry industrialnej.

Celem projektu była dogłębna analiza stanu kompleksu budynków i zaproponowanie im nowych funkcji przy przestrzeganiu pięciu filarów renowacji: minimalnej interwencji, autentyczności, odwracalności, zgodności i rozpoznawalności. Głównymi zaproponowanymi rolami Szombierki są: elektrownia na biomasę oraz centrum co-workingowe. Przy zachowaniu unikalnego dziedzictwa miejsca i nadaniu Bytomiu nowego centrum biznesowego projekt zachowuje uniwersalność i możliwość dostosowania w przyszłości do innej funkcji, bez ingerencji w masę kompleksu.

I NAGRODA

w kategorii dyplomy inżynierskie

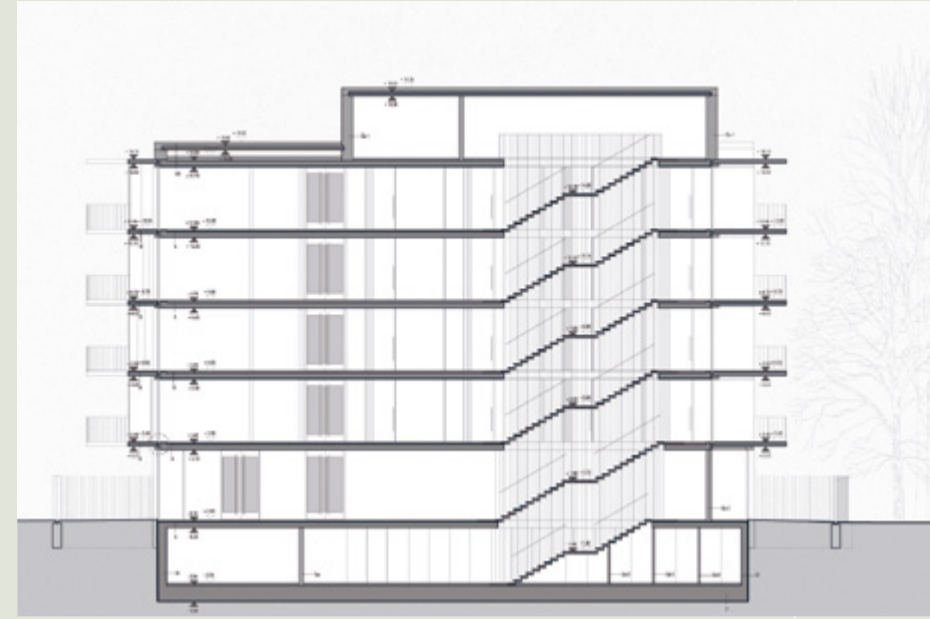
Maria Anna Moskal

TEMAT: Dom studencki
na warszawskiej Ochocie.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA
PROMOTOR: MGR INŻ. ARCH. MACIEJ MIŁOBĘDZKI

O domu studenckim mówi się, że jest nie miejscem, ale doświadczeniem – gdzie najważniejsze są przestrzenie „między”, sprzyjające przypadkowym spotkaniom, spontanicznym wydarzeniom, kulturowemu i społecznemu kołozowi. Idea projektu opiera się na umożliwieniu studentom kreowania różnorodnych scenariuszy w prosty i odwracalny sposób, zarówno poprzez wydzielanie osobistej przestrzeni, jak i tworzenie połączeń. Rytmiczne i neutralne elewacje uliczne nabierają życia za pomocą studenckich ingerencji, takich jak otwieranie przegród międzybalkonowych, przesuwanie zasłon, indywidualna aranżacja własnego fragmentu loggii.

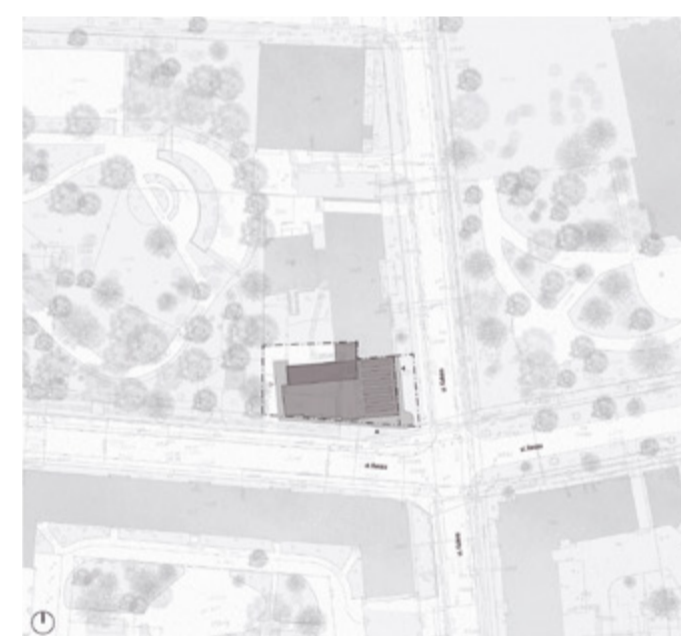
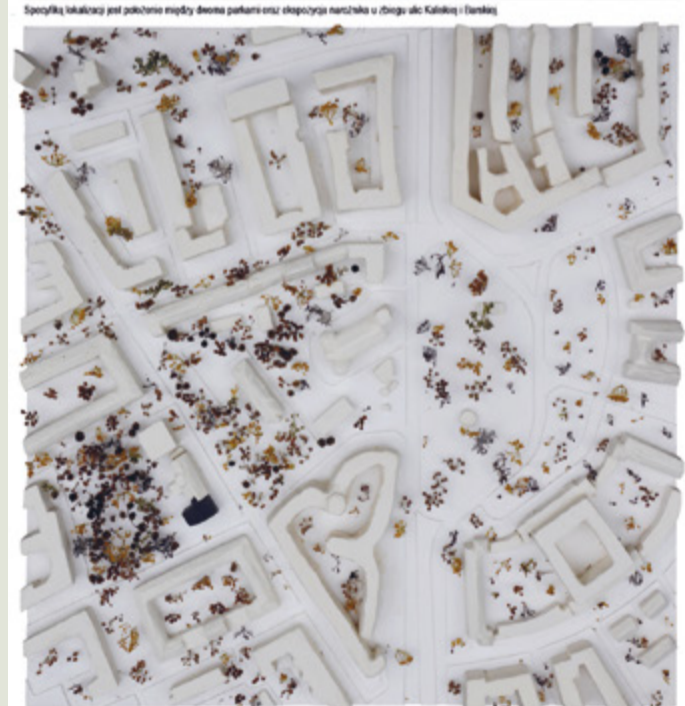
Stara Ochota jest studencką dzielnicą, brakuje w niej jednak wyraźnego centrum akademickiej aktywności. Zaokrąglone balkony są miejscem spotkań dla mieszkańców akademika, zapewniając połączenia widokowe z zielenią parkową oraz eksponując ważny urbanistycznie zbieg ulic Kaliskiej i Barskiej. Budynek wchodzi w dialog z modernistyczną architekturą dzielnicy – zaokrąglone narożne balkony, przedogródki, wyeksponowane cokoły oraz „szlachetne” rozwiązania materiałowe zostały zaadaptowane przez współczesne, nieco nieformalne metody. Graffiti na obdrapanym murze istniejącej ruiny z napisem „Młoda Ochota” zostało potraktowane jako symboliczne świadectwo zarówno kontynuacji, jak i transformacji tożsamości miejsca.

Dom Studencki *Młoda Ochota* przy ulicy Barskiej 6 w Warszawie

O domu studenckim mówi się, że jest nie miejscem, ale doświadczeniem – gdzie najważniejsze są przestrzenie „między”, sprzyjające przypadkowym spotkaniom, spontanicznym wydarzeniom, kulturowemu i społecznemu kołozowi. Tymczasem zamieszkanie i różnorodność użytkownika sprawia, że akademik podlega ciągłym metamorfozom, stając się Bem dla barwnego życia swoich mieszkańców. Idea projektu opiera się na umożliwieniu studentom kreowania różnorodnych scenariuszy w prosty i odwracalny sposób, zarówno poprzez wydzielanie osobistej przestrzeni, jak i tworzenie połączeń – indywidualnych oraz grupowych. Rytmiczne i neutralne elewacje uliczne nabierają życia za pomocą studenckich ingerencji takich, jak otwieranie przegród międzybalkonowych, przesuwanie zasłon, indywidualna aranżacja własnego fragmentu loggii.

Stara Ochota jest studencką dzielnicą, brakuje w niej jednak wyraźnego centrum akademickiej aktywności. Katastrum studenckiego życia i wizytówka budynku będą zaokrąglone balkony, stwarzające miejsce spotkań dla mieszkańców akademika, zapewniające połączenia widokowe z zielenią parkową oraz eksponujące ważny urbanistycznie zbieg ulic Kaliskiej i Barskiej. Zaadaptowany na Starej Ochocie budynek wchodzi w dialog z modernistyczną architekturą dzielnicy – zaokrąglone narożne balkony, przedogródki, wyeksponowane cokoły oraz „szlachetne” rozwiązania materiałowe zostały w prosty i odwracalny sposób, zarówno poprzez wydzielanie osobistej przestrzeni, jak i tworzenie połączeń – indywidualnych oraz grupowych. Graffiti na obdrapanym murze istniejącej ruiny z napisem „Młoda Ochota” zostało potraktowane jako symboliczne świadectwo zarówno kontynuacji, jak i transformacji tożsamości miejsca. Mieszkać może dziś jest nierzadkie i zapomniane, mimo że służyła niekiedy potęgą.

II NAGRODA

w kategorii dyplomy inżynierskie

Kamila Gołąbek

TEMAT: Centrum zdrowia psychicznego i medytacji. Projekt architektoniczny uwzględniający wytyczne z zakresu psychologii środowiskowej.

UCZELNIA: POLITECHNIKA RZESZOWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. MAGDALENA SZPYTMA

Głównym wyzwaniem projektu jest stworzenie miejsca łączącego w sobie trzy funkcje: ośrodka zdrowia psychicznego, hotelu wypoczynkowego oraz centrum rehabilitacji. Jego koncepcję oparto na przeprowadzonych badaniach psychologii środowiskowej oraz dziedzin pokrewnych. Lokalizacja projektu nie jest przypadkowa – nadmorski pas lasu to miejsce spokojne, w otoczeniu natury, tworzące idealną przestrzeń wyciszenia i wypoczynku. Na działce władze miasta planowały wcześniej budowę obiektu znanej polskiej sieci hoteli, którego zwarta bryła przytłaczałaby gabarytami, zmieniając całkowicie charakter miejsca i skutkowałaby wycinką dużej części drzew.

Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.

1 FOR REST
CENTRUM ZDROWIA PSYCHICZNEGO I MEDYTACJI

SCHEMAT KONSEPCJI PROJEKTU

1. Jako cel projektu wyznaczyliśmy stworzenie miejsca łączącego w sobie trzy funkcje: ośrodka zdrowia psychicznego, hotelu wypoczynkowego oraz centrum rehabilitacji. Jego koncepcję oparto na przeprowadzonych badaniach psychologii środowiskowej oraz dziedzin pokrewnych. Lokalizacja projektu nie jest przypadkowa – nadmorski pas lasu to miejsce spokojne, w otoczeniu natury, tworzące idealną przestrzeń wyciszenia i wypoczynku. Na działce władze miasta planowały wcześniej budowę obiektu znanej polskiej sieci hoteli, którego zwarta bryła przytłaczałaby gabarytami, zmieniając całkowicie charakter miejsca i skutkowałaby wycinką dużej części drzew.
2. Głównym wyzwaniem projektu jest stworzenie miejsca łączącego w sobie trzy funkcje: ośrodka zdrowia psychicznego, hotelu wypoczynkowego oraz centrum rehabilitacji. Jego koncepcję oparto na przeprowadzonych badaniach psychologii środowiskowej oraz dziedzin pokrewnych. Lokalizacja projektu nie jest przypadkowa – nadmorski pas lasu to miejsce spokojne, w otoczeniu natury, tworzące idealną przestrzeń wyciszenia i wypoczynku. Na działce władze miasta planowały wcześniej budowę obiektu znanej polskiej sieci hoteli, którego zwarta bryła przytłaczałaby gabarytami, zmieniając całkowicie charakter miejsca i skutkowałaby wycinką dużej części drzew.
3. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
4. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
5. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
6. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
7. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
8. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
9. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.
10. Projektowany kompleks jest założeniem całkowicie innym. Składa się z trzech, dwukondygnacyjnych budynków, z których każdy pełni oddzielną funkcję: reprezentacyjną, noclegową lub terapeutyczną. Elewacje wykonane zostały z modrzewiowych desek, materiału przyjemnego i ciepłego. Dużą rolę w projekcie odgrywają obszerne przeszklenia, wpuszczające do wnętrza naturalne światło, na których rytmicznie zostały rozmieszczone drewniane lamelle, zapewniające prywatność i zabezpieczające pomieszczenia przed przegrzaniem. Pomiedzy obiektami poprowadzono ścieżki, łączące główne wejścia budynków. Dodatkowo projekt przewiduje adaptację istniejącego na działce powojennego, jednokondygnacyjnego schronu na salę kinową oraz pomieszczenia do gier i zabaw. Na dachu zaplanowana została funkcja sezonowego miejsca ćwiczeń na świeżym powietrzu.

SCHEMAT LOKALIZACJI
Lokalizacja w województwie pomorskim

ANALIZA ZELENI I WYSOKOŚCI 1:5000

ANALIZA FUNKCJI I KOMUNIKACJI 1:5000

ADAPTACJA SCHRONU

LOKALIZACJA BUDYNKU

SCHEMAT RZUTU

EI ELEWACJA POŁUDNIOWA 1:200 STAN ISTNIEJĄCY

EI ELEWACJA POŁUDNIOWA 1:200 PROJEKTOWANA

RZUT POZOM O 1:200 STAN ISTNIEJĄCY

RZUT POZOM O 1:200 PROJEKTOWANY

RZUT DACHU 1:200 PROJEKTOWANY

1 FOR REST
CENTRUM ZDROWIA PSYCHICZNEGO I MEDYTACJI

ADAPTACJA SCHRONU

LOKALIZACJA BUDYNKU

SCHEMAT RZUTU

EI ELEWACJA POŁUDNIOWA 1:200 STAN ISTNIEJĄCY

EI ELEWACJA POŁUDNIOWA 1:200 PROJEKTOWANA

RZUT POZOM O 1:200 STAN ISTNIEJĄCY

RZUT POZOM O 1:200 PROJEKTOWANY

RZUT DACHU 1:200 PROJEKTOWANY

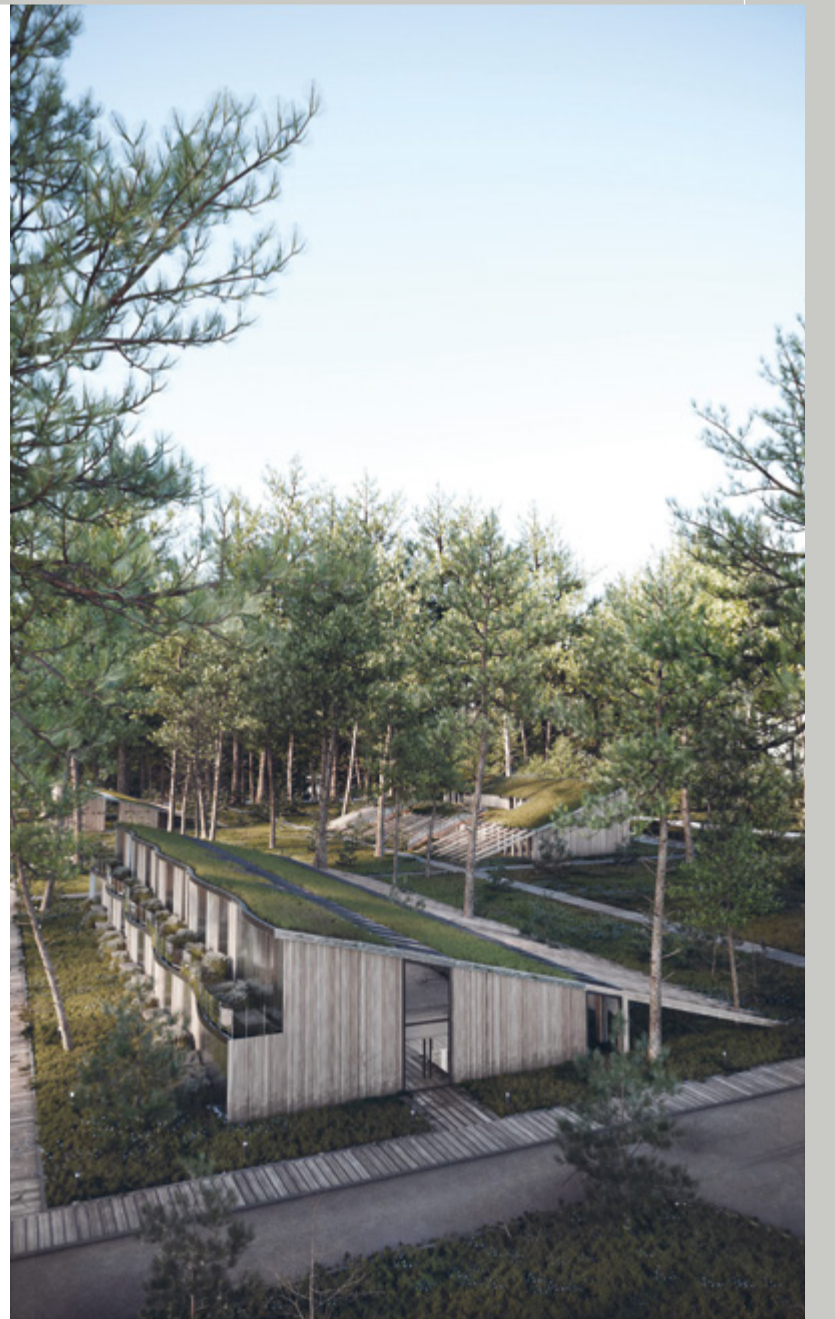
1 FOR REST
CENTRUM ZDROWIA PSYCHICZNEGO I MEDYTACJI

PROJEKT ZAOPASPODROWANIA TERENU

LEGENDA

PLAN SYTUACYJNY 1:2000

PROJEKT ZAOPASPODROWANIA TERENU 1:2000

III NAGRODA

w kategorii dyplomy inżynierskie

Natalia Wojtaś

TEMAT: Dom jogi – manifest

natury w architekturze.

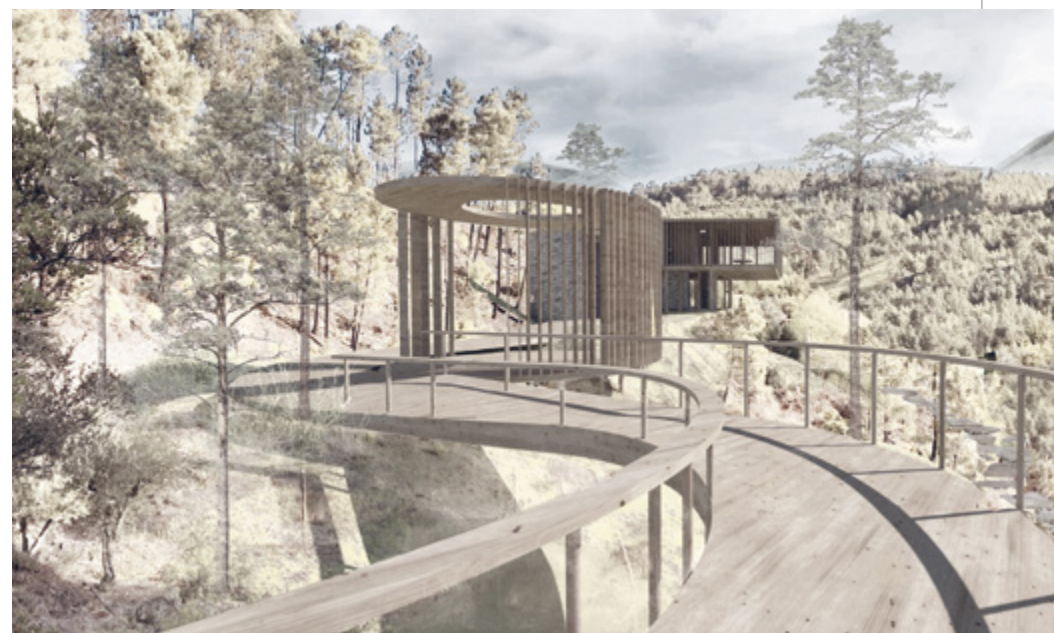
UCZELNIA: POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JOANNA JABŁOŃSKA

Dom jogi zlokalizowany jest na zboczach pasma górskiego Serra da Estrela w środkowej Portugalii. Obiekt stanowi rozbudowę istniejącego na tych terenach podobnego ośrodka – Vale de Moses. Budynek pełni funkcję schroniska, w którym praktykuje się jogę, a poprzez to integruje odwiedzających i pozwala im oderwać się od zgiełku codziennego życia. Celem założenia jest pokazanie silnej więzi człowieka ze środowiskiem, mając bowiem na siebie ogromny wpływ, a za pomocą architektury i urbanistyki możemy sprawić, aby ta symbioza była zrównoważona.

Założenie dobrze wpisuje się w kontekst miejsca z poszanowaniem otaczającej przyrody. Ścieżka biegnąca przez teren nawiązuje do motywu wędrowek i wywodzącej się z Dalekiego Wschodu praktyki jogi zwanej forest bathing. W projekcie nawiązano też do zjawiska określanego w Japonii jako komorebi, czyli światło przenikające przez korony drzew. Ponadto układ przestrzenny pawilonu został zaprojektowany z uwzględnieniem bliskowschodniej filozofii kreowania przestrzeni – Vastu Shastri.

Zastosowano zrównoważone rozwiązania, dzięki czemu budynek jest samowystarczalny. Energję elektryczną wytwarza się dzięki panelom fotowoltaicznym umieszczonym na dachu, a deszczówka i szara woda są oczyszczane, a następnie ponownie wykorzystywane w budynku i do nawadniania ogrodu. Z jednej strony ogrzewanie w obiekcie zapewniają pompy ciepła, choć z drugiej – zaprojektowany indywidualny system ruchomych żaluzji w gorącym klimacie Portugalii zapobiega przegrzewaniu się budynku.

Forest bath

IDEA JEST KOMPLEKTNĄ SYMBOIĄ, KTÓRA PRZECHODZI OD WYMAGANEJ SPOKOJU I DOKŁADNEJ KONWERSJI W ŚCISZONOŚCI ZAŁOŻENIA PROJEKTU JEST STWORZENIE PRZESTRZENI PRZYJAJĄCEJ NA WYCIĄŻENIE, A JEDnocześnie ZINTYGROWANĄ Z OTOCZENIEM.

SCHEMATY POWSTANIA ZARZĘDZENIA PRZESTRZENNEGO

DOŚCISNIENIE PROJEKTOWANEJ SCIEŻKI DO FORMY TERENU DZIAŁKI

POZNAWANIE ISTNIEJĄCEJ ZIELONI POPRZECIĄCIEM SCIEŻKI POWIĘDZĄC PRZECIĄCIE W ŚRODKU NIEODWODNIAJĄCY Z OTOCZENIEM – PEŁNE PRZOSTAWIENIE NATURALNEGO DOŚWIĘCIA.

STWORZENIE CZTERECH PAVILONÓW OROZMAJACZYCH LEJNE WIEDZĄC KĄPIEŁ Z TYCH ELEMENTÓW NA NIEPOWTARZALNY CHARAKTER.

PRZEKROJ URBANISTYCZNY SKALA 1:200

PROJEKT ZAOSPODAROWANIA TERENU SKALA 1:200

PAWILON DOTYKU
WIEŻA W WYCIĄŻENIU
WYŚCIEK NA KRAWĘDZI
ZOBACZ Z WIDOKU
DZIAŁKI WOLNA ODWODNIAJĄCY
NATURY POPRZECIĄCIEM

PAWILON WIDOKU
WIEŻA NA KRAWĘDZI
ZOBACZ Z WIDOKU
NA DOLINIE WALE DE MOSES

PAWILON DŹWIĘKU
WIEŻA W KOTŁOWNI
NATURY SA DOŚWIĘCZANIE
I WYMOWIENIE

LEGENDA
ZIELEN NISKA
ZIELEN ŚRODKOWY
ZIELEN WYSOKA – DO ZAKREŚLENIA
NAPYTY OLĄBNIOWY
PROJEKTOWANE WYKROJENIE TERENU
OTWARCIENIA DZIAŁKI
STOPIEŃ LOKALNE
ZEM

GRANICA DZIAŁKI
DROGI NAWIGACYJNE
PROJEKTOWANEJ OTOCZONO
PRZECIĄCIE PROJEKTOWANEGO
BUDYNKU W POŁOŻENIU PASTYKOWYM
PODZIEMNE ŻOBIENI NA OPADY
WŁOZIE GŁĘBOKI DO BUDYNKU
PEŁNĄ FUNKCJĘ OŚWIĘCZAJĄCĄ
LUCERNA KORYNTOWE
NADZWIĘKOWE

PAWILON OŚWIĘCZANIA – CZWARTY PAVILION WZROZU PROJEKTOWANEJ SCIEŻKI, TO OBIEKT KONCZĄCY TRASĘ, A SPACER KU NIEMU JEST CELEM SAMYM W SOBIE, PODROZ POZWAŁA NA WYCIĄŻENIE SIĘ W OTOCZENIU ZIELONI, CO STANOWI JEDNĄ Z WSKAZÓWKĄ PRAKTYKI JOGI – SHWABIN-YOKU, DO PAVILONU DOJĘCIA SIĘ ZE SPOKJEM DUCHA I PRZYKŁADNIEM DO WYCIĄŻENIA I OSIĄGNIĘCIA STANU WYŻSZEJ ŚWIADOMOŚCI – OŚWIĘCZENIA.

SKALA 1:200

AUTOR: NATALIA WOJTAŚ PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JOANNA JABŁOŃSKA

Forest bath

TEMATEM PROJEKTU JEST OŚRODEK JOGI ZLOKALIZOWANY NA ZBOCZACH PASMA GÓRSKIEGO SERRA DE ESTRELA W ŚRODKOWEJ PORTUGALII. BUDYNEK JEST PRZYKŁADEM ARCHITECTURY ZRÓWNOWAŻONEJ, KTÓRA DOBRZE WPISUJE SIĘ W KONTEKST MIEJSCA, KRAJOBRAZ OTOCZENIA TO DOLNA KRAJINA, POKRYTA LASAMI GOSNOYMI.

TEREN OPRACOWANIA LEŻY OBOK JEDNEJ Z TURYSTYCZNYCH TRAS, A PROJEKTOWANY BUDYNEK STANOWI ROZBUDOWĘ ISTNIEJĄCEGO OŚRODKA JOGI WALE DE MOSES.

SCHEMAT TRASY TURYSTYCZNEJ

ORIENTACJA SKALA 1:500

SYTUACJA SKALA 1:500

LEGENDA
ZIELEN ŚRODKOWY
ZIELEN NISKA
ZIELEN WYSOKA
ISTNIEJĄCA ZAROBOWA OŚRODKA
ISTNIEJĄCE KAMIENNE MURY
DROGI LOKALNE
GRANICA DZIAŁKI
PROJEKTOWANY BUDYNEK
WĘZIECIE GŁÓWNE
PANELE SOLARNE
STOŁO PRZY ISTNIEJĄCYM OŚRODKU
NAPYTY OLĄBNIOWE

TEREN OPRACOWANIA ZNAJDUJE SIĘ W DOLINIE WALE DE MOSES, JEST TO OBSZAR WODNO ZAROBOWY WYSOKOŚCI TERENU, CO SPROMIOWUJE SIĘ UZIWIWY W KRAWĘDZI, W KRAWĘDZI WYSTĘPIĄCIE GŁAZI WYŚCIEKOWE I WYŚCIEKI ŚCIEŻKI, A WZROZKA POKRYTA SA ROZKŁADANĄ LASAMI GOSNOYMI.

TEREN OPRACOWANIA NALEŻY DO ISTNIEJĄCEGO OŚRODKA JOGI WALE DE MOSES, LEŻY NA WYŚCIEKU TARASU PONAŁ BUDYNKAMI KOMPLESU, DOŚCIG SIĘ DO WODNO WOLNA DZIAŁKI KRAWĘDZI, ZWYKRYW SCIEŻKI JASALTOWEI ŚCIEŻKI – ROZ CEMITARIO – PRZEBIEGAJĄCĄ PRZEZ POŁOŻENIA WODNE ŚCIEŻKI.

TEREN OPRACOWANIA NALEŻY DO ISTNIEJĄCEGO OŚRODKA JOGI WALE DE MOSES, LEŻY NA WYŚCIEKU TARASU PONAŁ BUDYNKAMI KOMPLESU, DOŚCIG SIĘ DO WODNO WOLNA DZIAŁKI KRAWĘDZI, ZWYKRYW SCIEŻKI JASALTOWEI ŚCIEŻKI – ROZ CEMITARIO – PRZEBIEGAJĄCĄ PRZEZ POŁOŻENIA WODNE ŚCIEŻKI.

PAWILON DŹWIĘKU
PRZESTRZENIA, W KTÓREJ NA PIERWSZY RÓZU OGA JEST SIĘ DOZWIĘCZANEM DO OTOCZENIA, JEST TO POZORNE WRAŻENIE, ŻE WZROZU NA WYRAZNE SŁYSZĄCIE DŹWIĘKI, DOBIEGAJĄCE Z ZEWNĄTRZ, OKRĄGŁY, KAMIENNY WIER PAVILONU STWARZA WYKŁADANIE WRAZKI, AKUSTYCZNE, DŹWIĘKI KTÓRYMI DŹWIĘKI PRZYRODY SA AKUMULOWANE I WZMACNIANE, PRZYBÓR STWORZENIE WĄŻKOZY POZWAŁA NA ZBLIŻENIE SIĘ DO NATURY, I USZYCZENIE DŹWIĘKÓW NA CO DZIEN NIEUSZYCZĄCYCH, Z POMPĄ NIEWIDZALNOŚCI DOŚCIG, WYKONANĄ JEST NIEZWYKŁA ŚMISTERKA DO KONTAKTACI, ARCHITECTURA TO BOWIEM WISZYSTKO, CO NAS OTACZA.

SKALA 1:500

AUTOR: NATALIA WOJTAŚ PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JOANNA JABŁOŃSKA

Forest bath

IDEA LEŚNEJ SCIEŻKI ZOSTAŁA ZINSPIROWANA JAPANEJSKĄ PRAKTYKĄ JOGI ZWANĄ SHWABIN-YOKU, JEST ONA ZNAWA NA ŚWIETCIE JAKO „FOREST BATHING”, CO W TŁUMACZENIU OZNACZA „LEŚNA KĄPIEŁ”. TO ZARAZEM ROZTAJ TERAPII, PODLEGAJĄCY NA DOŚCISNIENIU WODZĄCĄ SIĘ PO LEŚCIE, GŁOZY WOLNA OSIĄGAĆ SIĘ DO NATURY, COZNIENNOŚCI I POZŁEC PRABOWIWA, WIEZ Z NATURĄ, W TYM CELU WARTO WYKONCZYCZ WYŚCIEKIE, WZROZ, SŁACH, DOTYK, WĘCH, A BARWET SMIAK, PRAKTYKA TA POZWOLI DOZNAĆ JEDNOŚCI Z OTOCZENIEM I DOZNALEŻ WYMENETRYJ SPOKOJU.

TRZY PIERWSZE PAVILONY LEŻĄCE WZŁOZU PROJEKTOWANEJ SCIEŻKI NAWIĄZUJĄ DO POSZCZEGÓLNYCH ZWYKÓW CZŁOWIEKA, WAJĄ ONE NA CELU ZWROTCENIE UWAGI PRZYBYWA NA JEJĄ RELACJĘ Z OTACZAJĄCĄ GO PRZYRODĄ.

PAWILON DOTYKU – PRZESTRZEN OTOCZONA PRZEZ ZIELEN, SKALY, ZIOLA, OZDIE WOLNA DOTĄCZĄC ROZNYCH TEKSTUR I POZŁEC ZAPACHY NATURY.

PAWILON WZROZKU – PRZESTRZEN NA OKRAJU ZOBACZ Z WIDOKIEM NA DOLINĘ, OZDIE OŚCISWA SIĘ BYSTANI Z OTOCZENIEM I POZŁEC NATURY.

PAWILON DŹWIĘKU – PRZESTRZEN, W KTÓREJ BARDZO WYRAZNE WOLNA USZYCZĄC DŹWIĘKI OTACZAJĄCĄ PRZYRODĄ.

PAWILON OŚWIĘCZANIA – CZWARTY PAVILION WZROZU PROJEKTOWANEJ SCIEŻKI, TO OBIEKT KONCZĄCY TRASĘ, A SPACER KU NIEMU JEST CELEM SAMYM W SOBIE, PODROZ POZWAŁA NA WYCIĄŻENIE SIĘ W OTOCZENIU ZIELONI, CO STANOWI JEDNĄ Z WSKAZÓWKĄ PRAKTYKI JOGI – SHWABIN-YOKU, DO PAVILONU DOJĘCIA SIĘ ZE SPOKJEM DUCHA I PRZYKŁADNIEM DO WYCIĄŻENIA I OSIĄGNIĘCIA STANU WYŻSZEJ ŚWIADOMOŚCI – OŚWIĘCZENIA.

SKALA 1:200

AUTOR: NATALIA WOJTAŚ PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. JOANNA JABŁOŃSKA

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy inżynierskie

Michał Mazurkiewicz

TEMAT: Energoefektywne przedszkole w Michałowicach.

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA

PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. DAMIAN POKLEWSKI-KOZIEŁŁ

Projektowany obiekt znajduje się we wsi Michałowice, w powiecie przuszkowskim województwa mazowieckiego. Teren leży w centrum wsi, obok skrzyżowania dwóch urbanistycznych osi gminy – ulic Szkolnej i Raszyńskiej, w sąsiedztwie szkoły podstawowej oraz kościoła. Główna trudność projektowa zrodzona z wymagań MPZP wynikała z konieczności przeznaczenia aż 80% terenu pod powierzchnię biologicznie czynną, 15% pod zabudowę i tylko 5% na utwardzenia. Z uwagi na powyższe zdecydowano się na usytuowanie obiektu najbardziej zewnętrznych krawędzi działki – pozwoliło to na ograniczenie długości niezbędnej infrastruktury obsługującej. Rozbudowany program użytkowy w kontekście ww. ograniczeń oraz konieczność zapewnienia odpowiedniego poziomu nasłonecznienia pomieszczeń wymusiły dystrybucję programu na kilku kondygnacjach.

Forma budynku powstała z inspiracji popularnymi dziecięcymi zabawami – grą w kółko i krzyżyk oraz drewnianymi klockami. Bryłę przecinają przeszklone korytarze biegnące przez całą jego długość, będące jednocześnie otwarciami widokowymi. Wydzielone zostały dziedzińce równych pól, w których zostały umieszczone formy przypominające drewniane klocki: różnej wielkości prostopadłości, walce i graniastosłupy trójkątne. W ten sposób stworzono bryłę bliską postrzeganiu dziecka, która zrodzona jest ze spontanicznej kreacji, zabawy, a przy tym niezwykle racjonalna i konsekwentna.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy inżynierskie

Mikołaj Niewęłowski

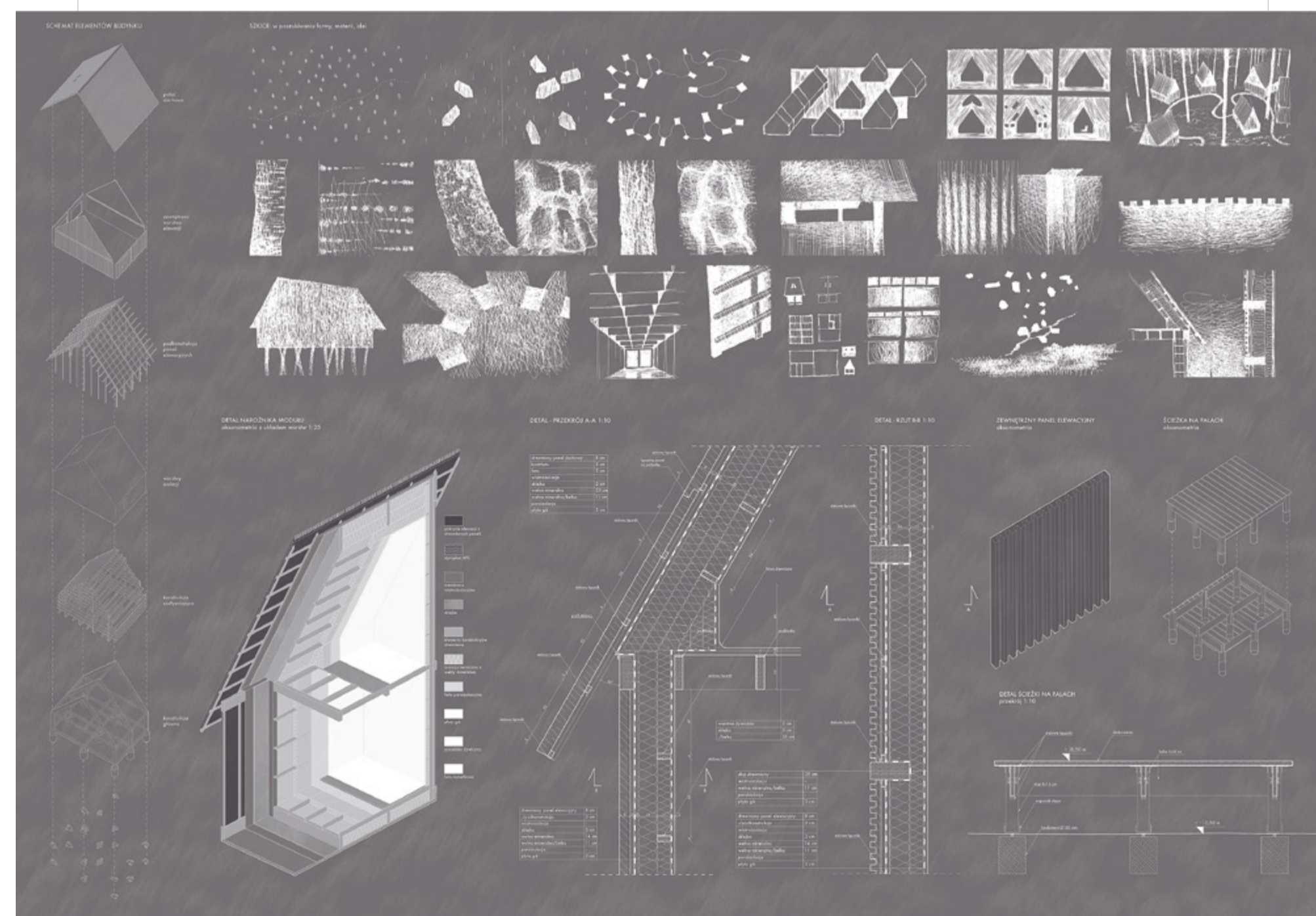
TEMAT: Zespół domków letniskowych w Podkowie Leśnej.

UCZELNIA: POLITECHNIKA WARSZAWSKA

PROMOTOR: MGR INŻ. JAN MAZUR

W 1926 Bohdan Lachert oraz Józef Stanajca wykonali projekt „Nowych typów domków drewnianych” dla pracowników tartaku zlokalizowanego na terenie podwarszawskiego Lasu Młochowskiego. Zakładano stworzenie kilku rodzajów obiektów, z których można by zbudować osadę, z prefabrykowanych elementów powstałych w pobliskim tartaku. Z racji dobrego skomunikowania oraz atrakcyjnej lokalizacji domki miały być wynajmowane w okresie letnim. Plany nie zostały jednak zrealizowane. Przedstawiony projekt w pewien sposób nawiązuje do dzieła Lacherta i Stanajcy. Zakłada stworzenie na terenie graniczącym z Lasem Młochowskim współczesnej osady z drewnianych domków, zbudowanych z prefabrykowanych, powtarzalnych modułów przygotowanych w pobliskim tartaku.

Pomysł na układ zespołu zrodził się w wyniku podjęcia dialogu na temat projektowania w organicznym otoczeniu. W tym procesie olbrzymią rolę odgrywa przypadek, ciągnący za sobą następstwa w postaci detalu czy bryły. Architektura domków stara się konfrontować prostą geometrię z organiczną strukturą lasu. Tak jak działka znajduje się na styku lasu i miasta, tak w projekcie motyw ten powielany jest w budownictwie.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy inżynierskie

Hubert Handzel

TEMAT: Adaptacja pałacu w Radaczu

(gmina Borne Sulinowo).

UCZELNIA: ZACHODNIOPOMORSKI UNIWERSYTET TECHNOLOGICZNY W SZCZECINIE

PROMOTOR: DR HAB. INŻ. ARCH. PIOTR FIUK, PROF. ZUT

Projekt zakłada przekształcenie XIX-wiecznego neorenesansowego pałacu w Radaczu na amfiteatr, poprzez dobudowanie od strony północnej półokrągłego podestu ze z wznoszącymi się schodkowo rzędami siedzeń. Dodatkowo zaprojektowanie wzdłuż zewnętrznych murów stalowej kładki tworzy układ zbliżony do teatru elżbietańskiego, co zapewni szeroki wachlarz funkcjonalny. Powstała w ten sposób struktura podkreśla wyjątkowość i szlachetność ruin, dodając im romantycznego wydzwiku na tle parkowego pleneru. Projekt nowego budynku zakłada posadowienie go na słupach, tuż nad zachodnią, odkrytą częścią piwnic, tak aby umożliwić do nich dostęp. Obiekt ma pełnić funkcję galerii; swoją formą i kolorystyką z jednej strony konfrontuje się z XIX-wieczną architekturą pałacu, z drugiej – tworzy z nią związek.

Projekt zagospodarowania terenu nie przewiduje większych zmian. Tutejszy park ma cechy stylu angielskiego oraz duże przestrzenie trawiaste, ze swobodnym układem wysokiej zieleni. Przeprojektowano drogę dojazdową wraz z parkingiem, nieznacznie zmieniając ich kształt. Dodany został również ciąg pieszy wzdłuż północnej elewacji, jednak tak, aby zachować integralną całość kompozycji. Niedługo pałac był siedzibą rodów szlacheckich, stanowiąc zamkniętą przestrzeń, chroniącą przed niebezpieczeństwami i siłami natury, obecnie pod wpływem zmian projektowych stał się przestrzenią bogatszą, oferującą „kontakt” z otaczającym krajobrazem.

WYRÓŻNIENIE

w kategorii dyplomy inżynierskie

Gabriela Daniluk

TEMAT: Obserwatorium natury nad rozlewiskiem Sianożątka w Puszczy Knyszyńskiej.

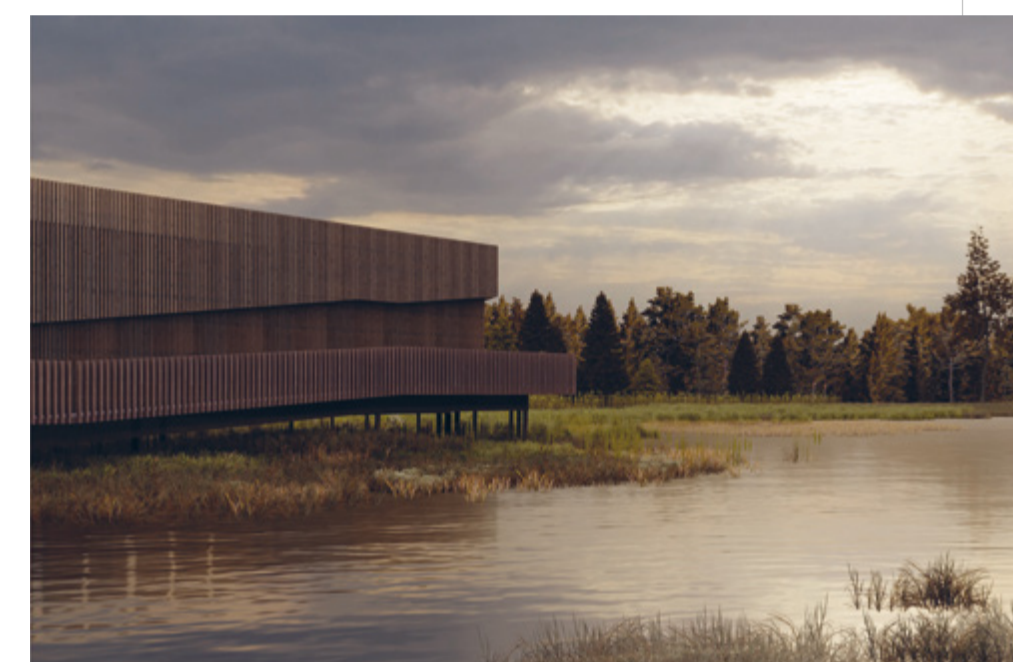
UCZELNIA: POLITECHNIKA BIAŁOSTOCKA

PROMOTOR: MGR INŻ. ARCH. JAN KABAC

Aby odetchnąć od zatłoczonych i hałaśliwych przestrzeni, coraz chętniej wybieramy środowiska oddalone od ośrodków miejskich. Zmęczenie szybkim tempem życia przyczynia się do zmiany kierunków w turystyce. Tereny najbardziej atrakcyjne pod względem przyrodniczym są objęte ochroną. Szczególną rolę odgrywają parki krajobrazowe, które oprócz ich podstawowego zadania pełnią ważną funkcję w zakresie edukacji przyrodniczej. W tej sytuacji konieczne jest zapewnienie zwiedzającym odpowiednio zaprojektowanej leśnej infrastruktury, aby nie tylko zaprezentować walory parku, lecz także je ochronić.

Projektowany obiekt uzupełnia infrastrukturę Knyszyńskiego Parku Krajobrazowego. Umożliwia zdobycie praktycznej wiedzy przyrodniczej oraz zaspokaja potrzebę kontaktu człowieka z naturą. Oprócz pełnienia funkcji edukacyjnej jest miejscem, w którym można odpocząć po długiej wędrówce oraz spokojnie zjeść posiłek.

Obserwatorium usytuowane jest przy rozlewisku Sianożątka w miejscowości Królówce Stojło. Składa się z dwóch oddzielnych konstrukcji-pochylni wyposażonych w kładki widokowe oraz kuba-turowego budynku. Jego forma została ukształtowana na podstawie prostopadłościanu, który został ścięty od strony otwartej na najbardziej atrakcyjne obszary. Podstawowym materiałem użytym w projekcie jest drewno – wprost nawiązuje ono do lokalnych tradycji budownictwa oraz idealnie komponuje się z otoczeniem.

WYRÓŻNIENIE

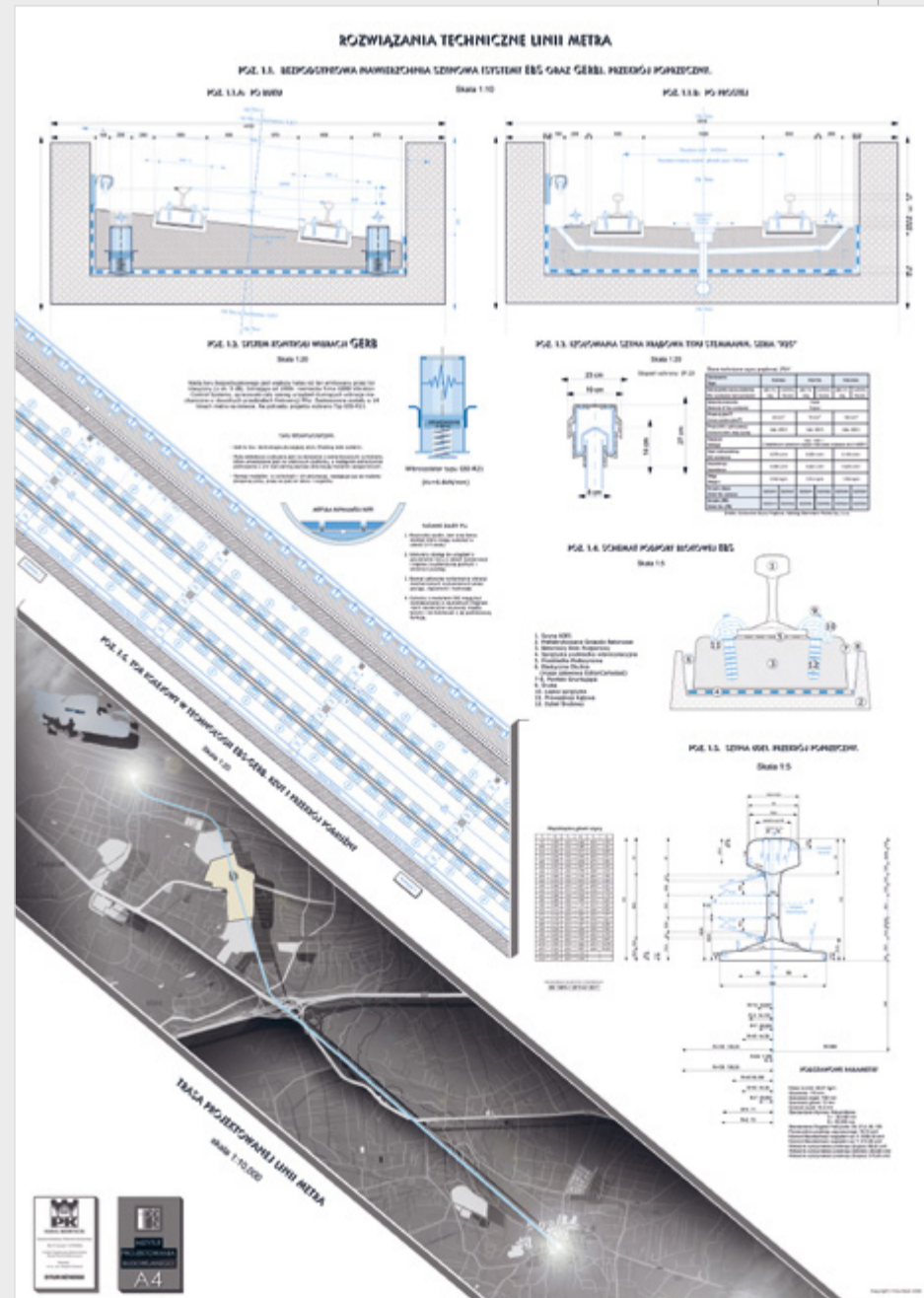
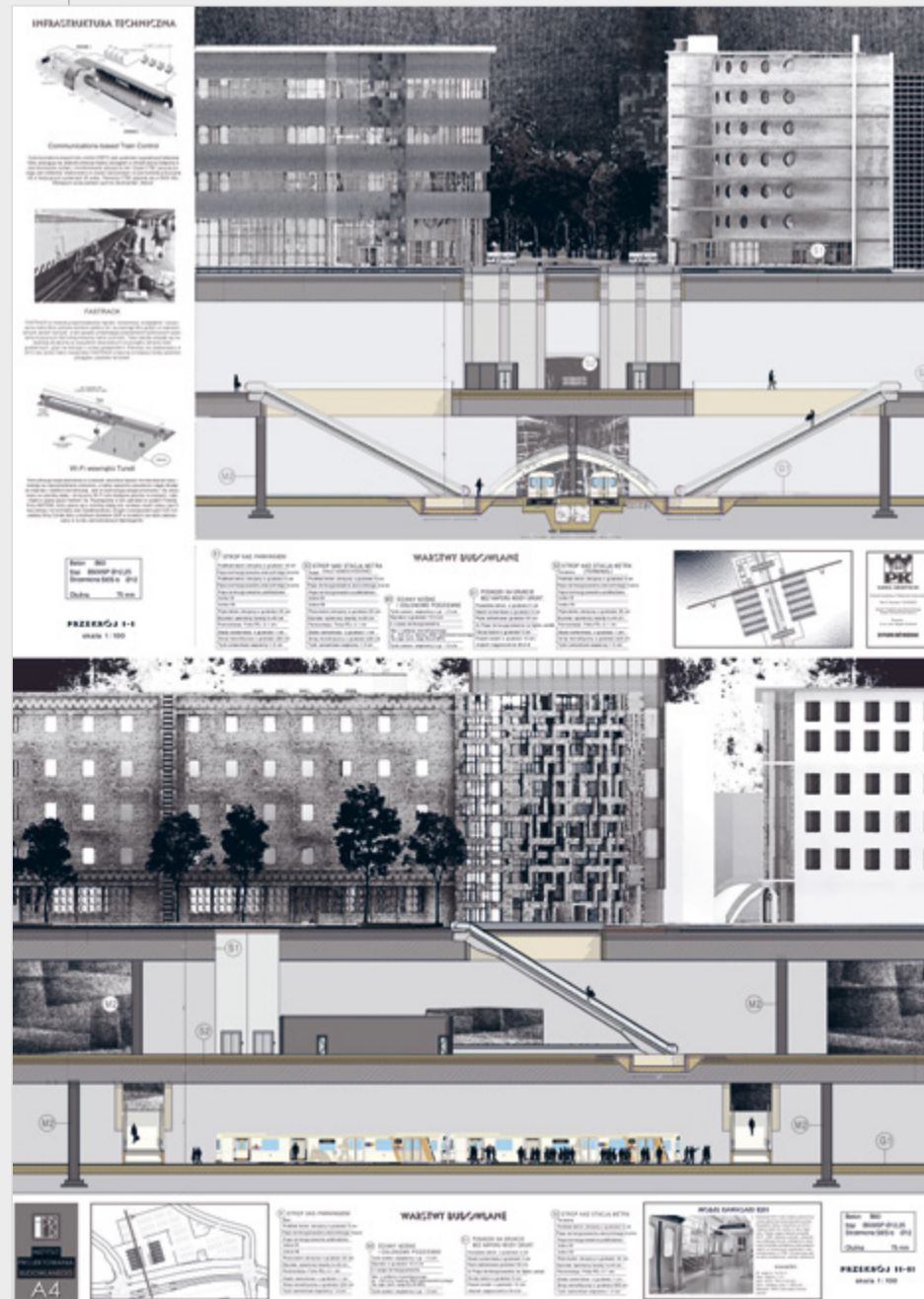
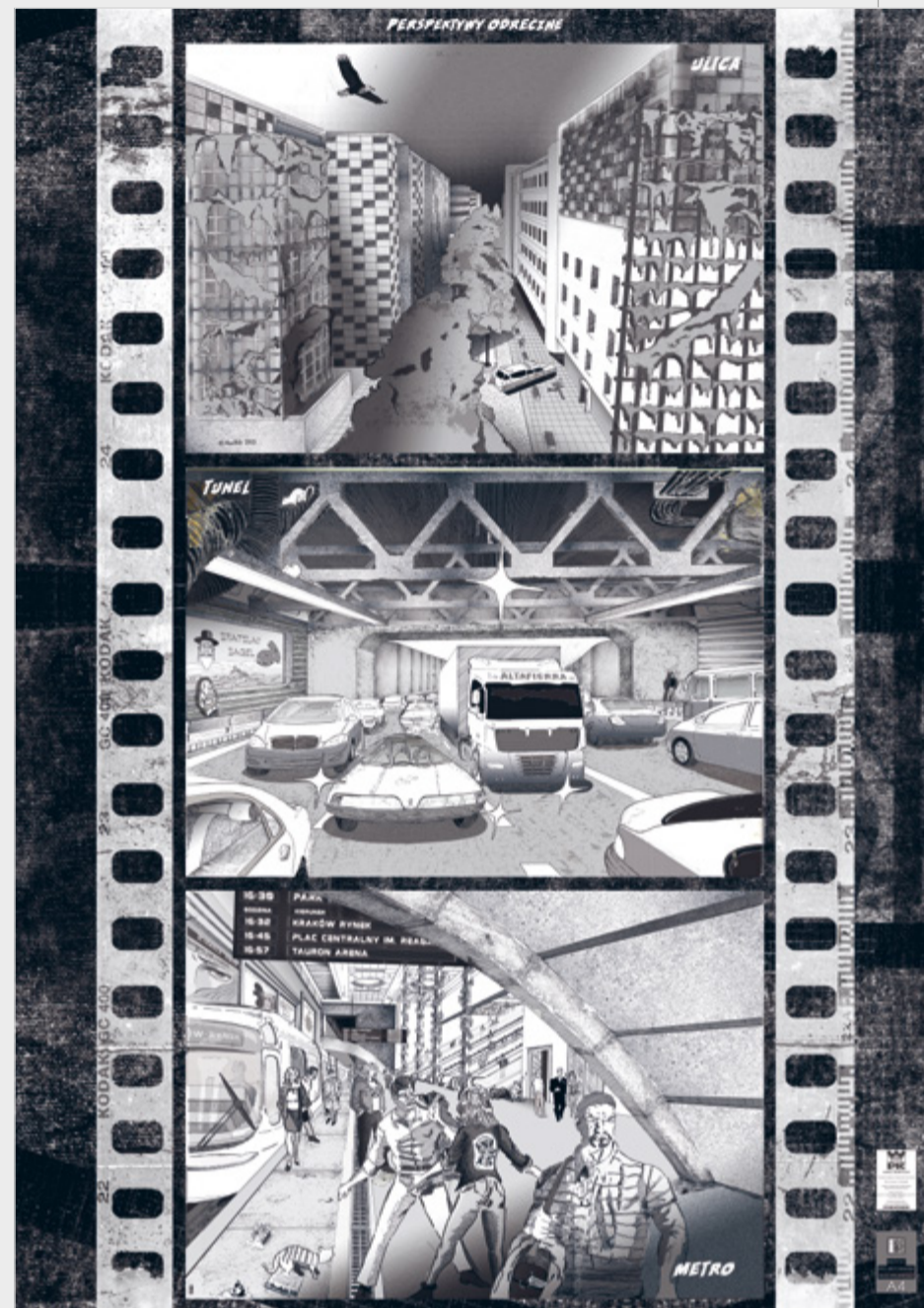
w kategorii dyplomy inżynierskie

Karol Niewitecki

TEMAT: Metro pod dzielnicą Bieżanów — Park Aleksandry w Krakowie. Zagadnienia budowlane i konstrukcyjne.

UCZELNIA: POLITECHNIKA KRAKOWSKA
PROMOTOR: DR INŻ. ARCH. BOGDAN SIEDLECKI

Projekt dotyczy metra pod Parkiem Aleksandry w krakowskiej dzielnicy Bieżanów. Zawiera wstępne obliczenia konstrukcyjne, rozwiązania inżyniersko-kolejowe, a także projekt architektoniczny. Ogólna koncepcja, rzuty, przekroje i niektóre rysunki techniczne zostały wykonane w Archicadzie. Oparty na wcześniejszym projekcie urbanistycznym również wykonano w tym programie.

WSC | TWÓJ PARTNER TECHNOLOGICZNY

Album prac dyplomowych nagrodzonych w Konkursie „DYPLOM Z ARCHICADEM” 2020/2021

Organizator Konkursu:
WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.

Jury Konkursu:
mgr inż. arch. Robert Konieczny (KWK Promes) – przewodniczący
mgr inż. arch. Piotr Buško (Profil)
mgr inż. arch. Wojciech Gwizdak (2G Studio)
mgr inż. arch. Zbigniew Maćków (Maćków Pracownia Projektowa)
mgr inż. arch. Witold Szymanik (WSC)
mgr inż. arch. Iwona Szymanik (WSC)
mgr inż. arch. Rafał Sięk (WSC) – sekretarz organizacyjny
mgr inż. arch. Szymon Wojciechowski (APA Wojciechowski)

Opisy prac zostały zredagowane na podstawie tekstów nadanych przez laureatów konkursu.

Projekt graficzny: Marzka Dobrowolska
Druk: ENAF

Wydawca: WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.
ul. Brukselska 44 lok. 2, 03-973 Warszawa
Tel.: +48 22 617 68 35
wsc@wsc.pl, www.wsc.pl
www.wsc.pl/dza

Duke Ellington School of the Arts
Architect: eov crone + spark architects / LBA, John Venture
Photo © Chris Ambidge

GRAPHISOFT
Archicad®

25

ARCHICAD 25
BUILT TOGETHER WITH OUR COMMUNITY

PERFEKCYJNE PROJEKTY W KAŻDYM DETALU

Zestaw udoskonalonych narzędzi, które na pewno polubisz, rozwijany zgodnie z Twoimi potrzebami, by powstawały lepsze projekty, wizualizacje i by współpraca międzybranżowa była jeszcze efektywniejsza.

Więcej informacji na www.wsc.pl

TWÓJ PARTNER **TECHNOLOGICZNY**

+48 22 517 00 00 | wsc@wsc.pl